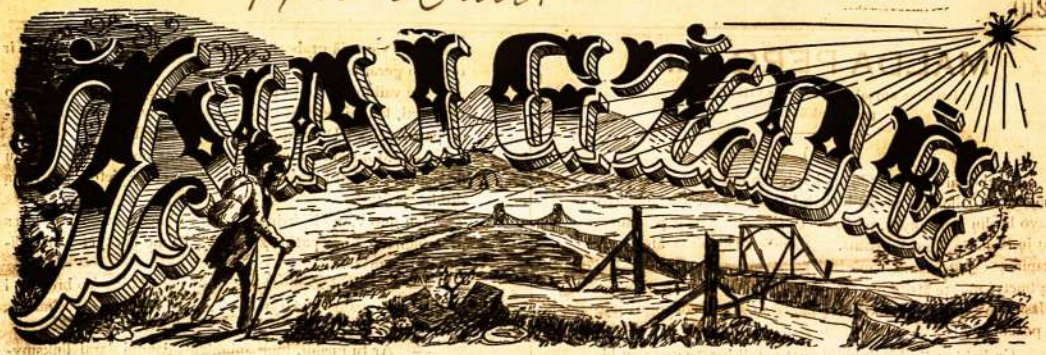

0 14 beach all

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 14

BROOKLYN, N. Y., 2 d. Balandžio (April) 1903 M
ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas III

Kas yra motina.

O, motin jauna,
Kad ant tavo kelių
Pirm' kart kudikis
Mažas pradės verkti...
Tuokart vygelę
Tarp gražių kvietkelių
Saugosi jautriai, —
Neduosį jos dergti.

Naktį ir dieną
Busi ant sargybos,
Kaipo lėlija
Žolelę užklosi....
Ir su aszarom
Griebiesi maldybos...
Tai vėl pasiėmus
Buciaūsosi... nesziosi....

Atmijk, o motin,
Juog kudiko duszjio
Slepesi montai
Už viską brangiausi....
Buk kantri nuolat,
Stok smarkiai muszyj,
Gausi nuopelnus
Pas Tėvą Augszcziausi!

Tokiu ir kitokiais budais kalba potas apie motiną, bet ar tas būtų neteisybe? Kudikis yra brangiausių montu, o motina to monto yra pirmu sargu, pirmu augintoja ir pirmu to kudikio mokinioja.

Didžiausių meilės ugnį Vieszpats szirdyj motinos sukūrė ir nuo tos ugnies liepsna įvalrias motinai paslaptis pasakoją, kokiu būdu savo kudikį nuo nelaimių saugoti, kaip jį auginti ir daboti. Oji meilės žeruojaanti ugnelė pavelija

jai dienas ir naktis prie savo mažutelio praleisti ir niekuomet prie vygelės nė akių neužmerkti.

Motina yra pirmu ir geriausiuvo kudikiojvairiuose atsitikimuose draugu. Ji su kudikiu dalyvauja jo nelaimėse ir linksmybėse. Ji nekartą jam pasakoją apie visokius naminius atsitikimus ir daiktus, apie daržo kvietkas ir vaisius ir tuom parodo, juog ji jo mokinioja ir sergėtoja.

Viens isz garsesniųjų pedagogų sako, juog motina, kudikio augintoja yra Sokratu, nes mokina mąstimų, yra szv. Jonu, nes gamina Vieszpaties dirvai sėklą, yra szv. Ona, kuri mokino Samuelą kaip reik melstis ir Dievo balsą suprasti.

Kudikis motinoy viską mato. Jis jai apsaکو pirmus savo nuliudimus, priesz ją atidaro savo duszią, klausiasi rodų ir antgalo bovidamasis apsikabina ir glaudžiasi prie jos szirdies. Tokiu budu ir motina privalo buti jam geru dorybių paveikslu, kryželių kantrybe ir kožnas jos žodis, kožnas nusiszyposjimas privalo buti vientisk su vienatiniu mieriu, kad jo mislis pakelti tik prie Dievo, szv. tikejimo ir doros.

Motinos meilė lygi didžiamjam oceanui. Ji noriai nekartą savo kudikiui dovanuoja didžiausj prasikaltimą, bet nekartą su tokia savo meile esti panasz bezdžijonei. Tokia meilė, kad savo prasikaltusj kudikį nenubausti, yra didžiausia žmogūdystė, tokia meilė — akla ir tai pirmas gali buti szėtono tinklas, kuriuomi dar mažą nori apsupti. Už tokią melle, kudikis įgavęs protą,

nekartą savo motiną keikia. Taigi, o motin:

Buk jojo sargu
Ant slenszczio namo,
Kelyj, laukuose,
Nepasitraukie,
Nes tu jo angels,
O įsai tavo,
Nuo blogų žingsnių
Visad atszaukie.

Kokia kalba daugiausiai žmones kalba.

Daugiausiai žmonių kalba kyniszka kalba, nes kynieczjų yra daugiau per 400 mil. Potam seka angliszka kalba, kuriaja kalba apie 100 mil. ypatų. Trečią vietą užima maskoliszka, kuriaja kalba per 80 mil. Po maskoliszkai — vokiszka, po vokiszka — prancuziszka ir iszpaniszka. Toliau italiszka, portugaliszka ir lenkiszka. Pabaigoj lietuviszka ir kitos smulkesnės.

Nuo Redystes.

13 numerij „Žvaigždes“ (ant 200 pusl.) įsikverbė gana žymi klaida. Isznaszoj: „Atsiszaukimas prie laisvamanių susivienijimo“, turi skambėti: „Atsiszaukimas prie tautietiszkojo susivienijimo“.

Tas pats atsitiko ir straipsnyj: „Susivienijimo reikaluose“ (ant to paties puslapio, 4 eilutė nuo virszaus) vietoj „tautietiszkas“ (nationalist) paraszyta — „tautiszkas“ (national). Kas gal buti, jeigu nebut kokiai partijai, susidedancziai isz kelių szimtu ypatų, tauta jai savo vardą skolinty? Butų skriauda visai žmonijai ir tautos pažemijimas. Todel musų „tautieczių“ susivienijimas, kaip pirm buvom mane, neyra „tautiszkuoj“, bet „tautietiszkuoj“.

Red:

MALDA PERGALI.

Istoriska apysaka IV amžiaus krikščionijos
pagal lenkišką.

(Tęsa.)

Graboriai prie Pamiliujaus kapinyno nuo seno gerai patinojo mažą Dijonizą, nes jis beveik kas kožna sąvaitė atcidavo savo brolių atsilankytų, pasišnekėtų su graboriais ir pasiūrečių jų išmintingiems darbams. Šiandien Dijonizas atėjęs ant kapinių graboriams apie viską tuojaus apriškė, kas rytmetį mieste atsitiko. Jų džiaugsmas buvo neapsakomas. Usidegę vaškines žvakes, Dijonizas su savo pedagogu įėjo į požeminę olą.

Grabai jo trijų brolių už čia pat netoli krašto greta su kiltais buvo padėti. Sienoj, rudam akmenų, iškalto buvo olos, kalkėmis išbaltintos, vadinosi katakumbomis. Jos visos be jokio papuošalo buvo. Nebuvo jokios marmulinės su parašu plytos, bet tik molinė žemai lemputė ir kelios sienose sukaltos vinyš dėl prikabinimo vainikų dienose metinių mirties atminimų. Dijonizas dar ištolo, nepriėjęs nė prie brolių katakumbų, pradėjo jiems aiškinti klykdamas: „Ar žinot jau? Juliaus nėra, kalininiai išliuosuoti, dievaitis Jovas ir su savo visu sostu sutrūpintas į šmotelius, jau galas su bedievyte ir stabmeldyste!“

Tarpe tų begalinių jo džiaugsmų, kada prisirtino prie savo brolių katakumbų, įpuolė jam mislis į galvą, kad rytinį atsitikimą ant katakumbų sienų, kaip pavėikslas, iškalti. Bet kas? Tam dalykui jokių įrankių neturėjo! Apžiūrėjęs su žingeidumu visus kampus, pamatė sienoj riogsančias sukaltas keles vinyš ir vieną iš tųjų pedagogas jam padėjęs ištraukti, pašvietė su žvake, o jaunikaitis pasiruošė prie darbo. Buvo tai pirmas jo darbas. Išrėžė ant sienos, kaip ryte buvo matęs, Jovo sostą su perkunais vienoj ir su berla antroj rankoj; iš vienos pusės stovėjo žmogus, norėdamas virve dievaitį numesti; iš antrosios — antras, norėdamas Jovui galvą akmeniu suskaldyti.

Pedagogas juokėsi, džiaugėsi ir labai vėl stebėjosi, kad jo jaunasis ponas yra toks mitras. Negalėjo užsilaikyti nuo pagirimo, o ir pats Dijonizas, pabaigęs savo darbą, atsitraukęs į šalį, pasiūrečio ir nusijuokė.

II

Pirmasis darbas.

Pirmuose krikščionijos amžiuose iš visų buvusiųjų Popiežių nė viens teip nemylėjo katakumbų puošti, kaip Popiežius Damazas.*) Iki šiai dienai nekuriuose katakumbose galima pamatyti jo parašytas įvairias eiles, teipogi geležines grotas, kuriomis turėjo būti papuošti mučelininkų grabai.

Tuo pačiu laiku, apie kurį mūsų apsakymas eina, Damazas Popiežiumi dar nebuvo. Tačiau prie Popiežiaus Liberijaus jis savo darbais Bažnyčioj buvo atsizymėjęs, nes buvo archidijakonu rymiškos bažnyčios. Kožną sąvaitė jis buvo pripratęs nors po sykį vieną, ar du kapinyną antlankyti ir

*) Damazas I (szv.) Popiežius buvo ispanieciū, bet gimė m. Ryme 306 m. 366 tapo iszrinktu Liberijaus įpėdiniu. Jam lamingai vieszpatuujant atsibuvo du visuotiniu susirinkimu 368 m. Jis pats teip-gi dalyvavo ir Konstantinopolyj 381 m. Jis daug prie papuoszimo bažnyčių ir mučelininkų grabų prisidėjo. Raszė eiles ir 14 laiszkų prie Hieronimo p. liko. Jo szventę visi vierniejeji 11 dienaž gruodžio apvaiszszioja. Jo visus darbus atspaudino Ubaldini 1638 m., Ryme.

turbut nė viens iš graborių visų tų požeminių takų, gatvių ir olių teip gerai nežinojo, kaip Damazas.

Nė vaikinai, nė jo pedagogas negalėjo laike savo darbo užtėmyti, kada iš vienos gatvių pasirodė vyro pavėikslas, kuris pasizūrėjęs į Dijonizą darbą tuojaus prabilo:

— Mokslainėj tau uždrausta kame norint ant kedžių ar sienų bezgrioti ir rašinėti, o tu čia šventoj vietoj tą viską dirbi.

Jau nuo vieno išgirdusio ūsalo vaikinai persigando, visas paraudonavo, nes pažino šlovingąjį Rymo bažnyčios archidijakoną, Damazą.

— Bet kas, aš nenoriu sienų griauti, tik savo broliukui norėjau džiaugsmą padaryti — atsakė Dijonizas, susimaitęs žiurdamas į Damazą.

— Ar tu misliji, juog aniuolams dangių darai linksmybes, budamas nepaklusnu? Parodyk-gi, ką čia surėžiai. Turbut iš numirusių Lozoriusu prikėlima, ar Maizičių, išliejantį iš Uolos vandenį, kaipo mylistą, kurią per Bažnyčią Išganytojas mums suteikia, o galbut Jonosių islentįjį po dynio lapais, kaipo pavėikslą ramybės, kurią mirusieji dangių turi. Jokio iš tųjų šventų pavėikslų neapsirinkai?

Jaunikaičio neramybė akiveidzjoj archidijakono vis didinosi.

— Bet aš teip-gi... — prabilo, — aš-gi.....

— Ką? tasai čia tur but yra šventas pavėikslas? Ką galėtų ženklinti tie subraizimai, pasakyk-gi mą!

— Tai yra Kapitolijos Jovas. Jį meto akmenimis, o pasakui nuo sosto ant grindų verčia. Štai! žiurėk! Šis, matai nori jį mesti akmeniu, o tasai ant kaklo užnėre virvę ir į žemę traukia; už valandėlės sugrustas į šmotelius grius ant žemės.

— O kodėl tą viską ant sienos padarei? — užklausė toliaus archidijakonas, prisiveizėjęs jaunikaičio gumumi.

— Pertat, juog šiandien stabmeldyste padarytas galas — suško jaunikaits su linksnumu. — Persekiojimai pasibaigė ir jau turim savo ciciorį, kuris mums naujas bažnyčias daleis statyti. Apie tą norėjau ir savo broliukam papasakoti, tegul jie tę, dangui, su aniuolais linksminasi tokiais laimingais laikais.

— Tai tu ir mokslainci turbut teip ant visų sienų rėžai, ar tankiai už tąsi baustu?

— O ne! — suško jaunikaits, — ant sienų aš nieko netėplioju, nes nes mokytojas uždraudė.

— O namiej ant tobyčūtės, tai kiba jau tankiai tą dirbi?

— Ir tas ne, garbus tėve! Aš pats nežinau, iš kur mą į galvą šiandien tas tėpliojimas atėjo.

Archidijakonui Damazui jaunikaits į akį krito.

— Kaip vadiniesi?

— Dijonizas.

— Tai sunus kartizjoj Fuzijaus Filuso — dadurė pedagogas, kuris iki šiam laikui tylėjo, bijodamasis archidijakono. — Geras ir labai tykus vaikinai; pabaigoj mokslo metų, tėve, jis apturėjo pirmutinę dovaną.

— Nepažinau patamsėj tavęs. Turbut tu jau du metu mokiniesi mokslainėj Patriarchium, gimdytojai tikisi su laiku tavj matyti gerą ir atsakantį Bažnyčios tarną.

— Aš pats to tik ir geidžiu, garbus tėve! — suško Dijonizas, — Mano brangi motina kasdieną už mane sulyg to dalyko ir meldžiasi ir jai melstis broliukai dangui gelbsti.

— Bet kad gimdytojai į čia ateitų ir pamatytų, ką tu pridirbai, turbut iš to nulistų?

Dijonizas tyloj stovėjo, žiurdamas stačiai į archidijakoną, mislydamas, į uog tas ištkiro teisybe butų.

— Paprašysiu graboriaus, kad tą sieną užbaltintų — tarė su atsiduksėjimu.

→ Geriaus padarytum, kad vietoj tų niekų, ant sienos,

čia prie pat grabo nutepliotum paveikslus, bet šventus paveikslus, kokius ant kitų katakumbų ne sykj buvai matęs.

Jaunikaitis atsikovo prie archidiakono ir su klausimo pažiūra laukė, ką toliau jis jam norėjo sakyti.

— Aš tau paveliju tą daryti, tik dirbk gerai, kad paveikslėliai būtų gražūs. Čia pat prie to Jovo išžėk tris Babilionijos jaunikačius, degančius ugnij.

— Kodel taip?

— Jie taip-gi turėjo dievaičius garbinti, kaip tai nuo jų cecorius Julius buvo reikalavęs, ir kaip juos Dievas iš ugnies stebuklingai išgelbėjo, taip dabar Baznyčią Viešpats Dievas nuo persekiotojų apgynė.

Tai pasakęs archidiakonas nusišypojo ir, padaręs ant vaikino kryžiaus ženklą, vėl tarė:

— Gerai, vaikeli, gerai tas bus. Padirbk tuos jaunikačius, bet geriaus tik viena, nes kaip matau, čia vietos jau mažai bus, ir viršui taip-gi. Pasizūrėsiu, ar mokėsi.

Su linksmu veidu ir džiaugsmu Dijonizas vinam po sieną pradėjo vedžioti. Jis tą paveikslą apie šimtą kartų ant katakumbų buvo matęs, reikėjo tik omenė tą viską paantrinti; sunkus buvo jam darbas, tačiau turėjo artistiški jį atlikti, nes archidiakonas laukė. Damazas su godone ir noru žiūrėjo į Dijonizo darbą. Jam tasai jaunikačius priminė jo paties tuos pačius jaunus metus, kada jį tėvas, budamas Popiežiaus kanceliarijos urėdinknu, mokino įvairiais dazais knygas teplioti.

— Gerai — tarė vaikinui, kuris po atlikam savo darbui vėl į archidiakoną be pertrukio žiūrėsi. — Dabar turi dešinę pusę įvairiais paveikslėliais išpildyti, paskui kairiąją ir apačią. Padaryk gražiai. Ir kad tam apsiėjimui turėtum daugiau laiko, tegul tavo pedagogas eina namolei ir pasako motinai, kad būtų rami, o aš paskui savo karieta tave parvešiu.

Dijonizas su dėkingumu ir pagodone pabučiavo archidiakonui ranką ir griebėsi prie užduoto darbo. Ant išsirkimo paveikslų, jam daug nereikėjo mąstyti, kadangi Damazas jau pirm jam apie viską buvo kalbėjęs. Pirmiausiai išdrožė Lozorius iš numirusių prisikėlimą. Pagal žydišką paprotį, Lozorius su balta marškone iš grabo prikeltas stovėjo. Grabo viršus buvo trikampis, nes tuokart ir stambeldžiai Ryme tokius pačius grabus dar teturėjo; apart to, Dijonizas ir katakumbose kelis kartus tokius pačius buvo matęs. Priešai Lozorij, savo vinim padirbo išganytojį su ištiesta ranka, kada Lozorius sakė: „Tau sakau, kelkis!“

Ant antros pusės išdrožė Maiziečių, gyvenantį pustynėj, kaip su lazdele iš Uolos vandenį išaukė, kad ištroškčius izraelitus pagirdyti. Ir tasai paveikslas jam buvo gerai žinomas, pertat su darbu kam greit pasiskubino. Dirbdamas tą paveikslą, atsiminė apie jį, ką mokslainė buvo girdejęs: Uola, tai — Kristus, iš kurio įvairios mums mylistos plaukia, mums gyvenant šioj pasaulėj; Maiziečius, tai yra šv. Petras, kuris per duotą jam galybę, mylistų šaltinį adaro.

Pasiliko išpildymui svarbiausia užduotė: Jonošiaus istorija. Jaunikačiai su vinimi bemosuojant, pradėjo net ranką jau skaudėti, nes vinis atšipo, be jokios rankutės, idant būtų galima atsakančiai valdyti. Ranka drebėjo. Kad truputį atsilseti, pradėjo kairiają ranką dirbti. Taip gerai ir atsakančiai kaip dešine ranka neįsija, tačiau netrukus galima buvo pamatyti, laivą su stiebiais, marininkus ir ant pirmgalio patį kapitoną. Prakaitas per veidus, kaip žirniai ritavo, bet jaunikačius matydamas pasisekė, džiaugėsi ir pamazai toliau dirbo.

— Nusidžiaugs ir mamytė, kad pamatys grabą, puoštą įvairiais šventais paveikslais — tarė pats sau.

Dabar reikėjo išdrožti Jonošiaus didžiuve ant kranto išmetimą, o paskui tarpe lapų išlentį, bet abiem paveikslam per mažai buvo vietos, todėl prisiejo nenoroms vieną apleist.

Reikėjo palikti išlentįsį Jonošij, kaip dušios paveikslą, po šių svieto linksmybių dangiškame rajoj gyvenantį. Tąjį paveikslą pasizadėjo kuogeriausiai atlikti.

Pirmiausiai padirbo keturis stulpelius su padėtais ant jų skersiniais, ant kurių dnyio lapai ir vaisiai turėjo kaboti. Pranašą Jonošij perstatė gulintį ir ant dešinės rankos atsiremsį ir tuokart visą savo darbą užbaigė, kada archidiakonas sugrįžo. Turbut ir pats Apelės į savo garsius darbus taip linksmam nežiūrėjo, kaip kad Dijonizas į savo, pabaigęs darbą.

III

Mieriai ant ateities.

Tuom laiku, kada Dijonizas pas katakumbą buvo užimtas savo sunkiu darbu, jo tėvas su motina kalbėjosi apie busimą vaiko gyvenimą ir ateitį. Furius Filus buvo senu rymionu ir tokiu ant visados norėjo pasiilktų. Jis nešiojo seno laiko drabužius, vedą susiraukęs, bet kartu ir pilną pagodones, o eiseną buvo atsakanti „eques romanus.“ (Romas karžigiui) ir apie save kitaip nekalbėjo, kaip tik su daugskaita.

Iš vienos pusės jo moters Dievui pridaai padaryti, iš antros neatbutinumas, nes atėityj nieko urėdo dasigauti, skolas išmokėti ir dar puikiau, negut pirmiau, gyventi. Toms savo nuomonėms taip giliai įsitikėjo, kad netrukus tik apie bušentįjį buvį tik ir mislijo. Jo mieriai ir mąstymai sykiu buvo atkr cipti ir prie mažo Dijonizo, kurį norėjo koku nors rymišku urėdinknu padaryti.

Karžigis Furius Filus turėjo per 50 metų amžiaus, bet jo moterė apie dvidešimt metų už jį buvo jaunesnė. Jo proseniai Ryme, kaip laikė pakajaus, taip ir karės labai augstas urėdikas vietos užimdinėjo. Tulas jo prosenis, ačiu cecoriui, likosi nemirtinu, nes tasai savo raštuose apie jį mini. Du raštu, kuriuose apie Lucij Ciceronas kalba, buvo išrašyti ant murmulinės lentos aukso litaromis ir pas jį priecangį pastatyti.

Turbut miestas Rymas savj nepagimdė labiaus garsin gesnių ir mokytesnių vyrų, kaipo Aprikoną, Leliusą ir Furiusą, kurie nuolatos prie savės mokyčiaus Graikijos žmones laike.

Tuose laikuose Furius Filus buvo garsus savo prakalbo mis, nes geriau už visus kitus lotynišku liežuviu valdė.

Nekurie mokslinčiai ginčus varė, juog musų Furius pačina iš kartos garsaus kalbėtojo, nes IV amžiu visos bajoriškos šeimynos savo kartų išsižadėdavo ir tik naujas garbindavo.

Tačiaus musų Filius turėjo teisingai paeiti nuo Luciaus, nes ir Lucius atsakančiai lotyniška kalba valdė, buvo literaturos mylėtoju, o kartais kalbose net ir su Ciceronu*) lyginosi.

Šiandien Furius tik ką buvo iš senato pagrįžęs ir nuolat mislijo apie savo sunaus aššvietimą ir pastatymą geram svietiskam urėde. Furius žinojo gana gerai, kad jam jo moterė labai bus priešinga, pertat pasizadėjo tvirtai prie savo užnamo laikytis.

Iš senato pirmiausiai nusidavė pas garsiausiasj iškalbos mokslinčių ir savo sunų į skaitlįj mokslintinių užrašė. Jau visiškai sutemo, kolaik namolei pargrįžo.

(Toliaus bus.)

*) Ciceronas (Cicero Marcus Tullius) didžiausius kalbėtojas ir valdininkas Rymo. Jo raszai musų gadyne, tarpe klasikos darbu, užima pirmą vietą, ir jis pats iki sziam laikui yra vadinamas graziakalbiu.

Zinios iz pasviecio.

Prancuzija.

Projektas ant padidinimo upes Sekvanos, m. Paryziuj, teip, kad laivai su tavorais galetu prie pat miesto prilaukti, Prancuzijoj jau nuo seno buvo uzmanytas. Turbut dar Henrykas IV apie ta dalykarupinosi, potamRicheleau, Vauban, Colbert ir Fleury daug laiko ant to uzmanimo turejo paszvesti. Ir pereitam szimtmetyj buvo ineszta ivairiu nuomoniuj, tacziaus po valdzios aprobata negalejo palysti.

Sziandien-gi inzinierius Bouquet de la Grye ineszė valdziai projektą, kad tas viskas nedaugiau kaszuotu, kaip 150 mil. frankuj.

Minetas kanalas miestui Paryziui atnesztu labai didelę naudą, kadangi neziurint ant jo padirbimo, kuris daug pigiau kaszuotoja uz vedamajį gelzkelį, bet užtai ir ant visados užtvirtina atvirą kelią sulyg prekybos ir kasmetiniuj iszdavimuj juriniams laivams, kurie tavorus transportuoja.

Paryziuj ir jo apielinkese atsiranda per 100.000 ivairiuj dirbtuviuj, kurios savo tavorus norėdamos į svetimus krasztus siusti, privalo pirmiausiai vežti gelzkeliais į Rouen, iz kur jau ant laivuj transportuoja.

Inzinieriaus Bouquet de la Grye projektą visi paryziečiai su džiaugsmu prieme ir linksminasi iz busimo porto, kuris jiems neiszasakytą naudą su laiku galės suteikti. Apart visko su materializkais dalykais Paryziuj galetu susilyginti su paciu Londonu.

Gaujios judosziuj, nepabaigę dar zokoninku kankinimo, pradėjo vel ir patį Vatikana užkabinėti. Mat jie norėtu gal ir tę gaspadoriais pasilikti, kad kaip sakytu tai kad ir klausytu. Visi gerai žino, juog dvasiszkijos iszkirstimas ir užtvirtinimas, kitaip sakant nominacija, priguli vien tik Vatikano dvasiszkiai valdziai, t. y. Popieziui, bet Prancuzijos liberalai, pradėjus niekinti katalikiszkąjį tikėjimą ir persekioti dvasiszkus gydytojus, be kuriuj ir ji pati iki sziam laikui butu dumblynan nugrimdzus, sumislėjo Popieziaus valdzia sau prisisavinti, t. y. be Popieziaus zinios ir paveljimo vykskupis ir arcivykskupas pagal savo norą nominuoti, ar iz vienos į antra vieta tasyti. Kas kam netinka, tai ir nepirda. Prancuzija pati, mą rodos, iz samoderzavijos caro ir jo schizmos juo-

kiasi, ypac iz to, juog jis pats savo cerkvės yra galva, tai ko nori tie gaudadusziai? Jug gana jau klanus aszaru visose savo kraszto apielinkėse prikaupto, dabar be jokio rupesnio, be jokiu iszmetinejiniuj gali liauromis vainikuotis, kolaik pažadėtoji giltinė nenusuks visiems sprando.

Liudni tarpe civilizuoztu žmoniuj apsiraiszkimai, bet jų darbai ir už tuosius darbus atsakimai dar daugiau liudnesni, nes kiekvieno kataliko szirdis, iszgirdus apie tokius masoini zkus darbus, nenoroms turi krauju apsilieti.

Maskolija.

Iz Kijevo raszoma, juog nekuriose pietines Maskolijos krasztuose organizuojasi nepageidaujamos valdziai ivairiuj szakuj partijos ir žada ant kapitaliuj užpulti. Slaptingoji policija naujomis spēkomis likosi sutvirtinta ir jų skaitlius dvejojai padidintas. Neperseniai tolose vietose keles kuopas darbininku jau suaresztavo. Dirbtuvėse, kaip tai: Kijeve, Charkove ir Odesoje, kame daugiausiai darbininku atsiranda, atsiszaukimai kupetomis iszmėtomis, kuriais darbininkus prie maisztu gundo. Caro tarnai nesnaudžia ir ką jie tik nori tai padaro. Paveizdan, kame pavojingiausi gyventojai, toje gubernijoj kilus tarpe gyventoju kokiam nors judėjimui, grozdanski gubernatoriai turi tiesą tuojau pavirsti kariszkais gubernatoriais ir gyventojus kankinti.

Apie Charkovą gyventojai senoviszkai vis dar ponu sodybas naikina ir su jeis jokios rodos negali padaryti.

Kas kam rupi. Pradėjus Maskolijai ginkluotis, lenkai žiuo netik jau pro rankos pirsztus, bet stacziai, ar kartais nebutu jau laikas prie Rzeczypospolitos stvertis. Juos ypac caras paskutiniam laikė pergazdino, kaip neperseniai visiems lenkijos gubernatoriums caras slaptingus rasztus iszsiuntė sulyg produktuj kariumenei; lenkai subruzdzo ir sako, dabar jau bus ir po Galicijai.

Kynai.

Kyniszkia valdzia, kaip duodasi iszgirsti, apdirbo savo vieszpatystei tulas neatbutinas reformas. Pabaigoj pereitų metu tosios reformos valdzia tapo patvirtintos ir kaip tobulas pamatas busimai politikai priimtos. Taja programą apdirbo sunus kunigaik. Czng, kunigaiksztis Tsai Czen, kuris pernai Anglijoj laike vainikavimo savo vieszpatystės buvo perstatytojum ir buvo net Suvien. Valst. apsilankęs.

Svarbiausiai reformų dalykais yra szie:

a) Pakelimas kyniszkos prekybos su pagelba kitu vieszpatyscziu.

b) Sistematiszkas platinimas gelzkeliu ir kasyklu pagerinimas.

c) Pakelimas apszvietos ir padidinimas skaitliaus nauju ir geresniu mokslainiuj, negut ką dabar atsiranda, kad butu sziam laikui atsakancinimas.

Su laiku mažam ir kyniečiai pradės sekti pėdomis savo šasiėd japonieciuj, o tuokart butu visiems europieciams nesapnuotas pavojus.

Saksonija.

Saksonijos karalius Jurgis saviems pavaldiniams sztai kokį manifestą iszdavė:

„Pasikėles iz sopuliu patalo ir, turėdamas mierį, dėl pagelbėjimo savo sveikatos iszkeliuoti kur į pietinį krasztą, sudedu visiems lojaliszkies gyventojams savo padekavonę uz iszreiksztas sostui simpatijas iz priezasties atsitikimo nelaimės, kuri ant musu namo užsiritu ir szaukiu žmonijos, idant savo karaliui visada tikėtu, nes jis nekuomet jokios melagystės nebuvo papildęs, bet tą nelaimę ant musu namo suvertė giliai prisazengus moteriszkė, kuri jau nuo ilgesnio laiko lengvą gyvenimą vedė. Tikėdamas, kad mano mylima žmonija įtikės mano sziems žodžiams ir nuo sosto niekuomet nenorės atsitraukti, su ramybe iszkeliuau į rytinius krasztus savo sveikatą gelbėti.“

Iz virszaminėto manifesto nieko gero nematyti, vientiek viena fantazija ir bandimas tarpe nekurij daiktu pagimdyti nesutikimus. Tegul jie sau vieni zinosi.

Afganistanas.

Vakarinėj Azijoj tarpe Maskolijos ir Anglijos trumpame laike kilo kokie tai nesupratimai. Mat, afganistiečiai užtvėrė upę Heritud ir nedavė vandeniui užlieti laukuj, prigulincziu turkmenams, kurie jau priklauso prie dvigalvio arelio. Delei tos priezasties turkmenams laukuose nieks nederėjo ir dabar turi badą kęsti.

„Novoje Vremia“ atsiszaukia prie valdzios, kad su Aprikos valdytojais kitoniszkai pasikalbėtu, nes jau jie su caro „samoderzavija“ perdaug apsi-prato.

Mažam maskoliam ir norės kokio nors nuo anglu atlyginimo, bet už ką, tai tik, nežinia. Na-gi, kad mano vanduo, taisy iz savo rubeziuj, jeigu noriu, neleidiu. Vaiku pasakos.

Venezuela.

Venezuelės prezidentas Castro 22 dieną Kovo nuo savo urėdo atsiskakė. Prezidentūrą pavedė kongreso pirmėdajui Velutinui. Antruojuoju susirin keš kongresas jo rezignacijos nepriėmė, bet meldė dar savo tarnystą užbaigti. Išslyk prezidentas jau norėję jų paklausyti, bet jo draugai privertė neatbūtinai atsiskakyti. Tokiu budu Castro pats savo rezignaciją kongresui perskaitė ir skūpdėsi ant vokiečių užpuldinėjimų. Paskiaus apsakėsi liudnā kraszo padėjimā, kame tiek nekalto kraujo tapo izlieta, ir su savo draugais atsiveikino.

Macedonija.

Kaip girdėtis, revoliucionierių komitetas savo maiztus atszaukė, perkeldamas ant tolimesnio laiko. Patieszjanczios turkų reformos nekuriuose krasztuose gyventojus truputi teipgi apmāszino ir nori paziūrėti, ar sultonas iztikrųjų duos bent kokias reformas ivykdynti.

Tacziaus kaip nekuriuose vietose tai žmonės tokioms pažadėtoms malonėms perdaug nenori tikėti ir ant svetimzemių lābiausiai savo atydā atkreipia. Visus kōnsulatus skyriai kariumenės turi sergėti.

Kuba.

Kubiečiai antgalo prezidento Palma uzklausia, kada tiejei 900 artileristų paliks į Suvienytas Valstijas izszisgti, katrie didziausias Kubos portų miestuose prie baterijų tarnauja. Mieste Santiago kubiečiai ant tų kareivių nuo seniau jau sznairuoja, bet m. Cienfuegos gyventojai jau pradeda prieszintis. Tuomtarpu-gi Washingtono tapo nuspresta ju nuo Kubos neatszaukti, nes netrukus bus perkelti į Guantanamą prie anglių stacijų. Mat ir liuosybė.

Isz visur.

— Uraguajų revoliucija vis labiau dar didinasi. Valdžia pas maizstintinkus nusiuntė savo parlamentarij, kad su jais susigadyti.

— Isz Sofijos raszoma, juog tarpe kalno Golay, Macedonijoje, susidurė turkai su macedoniecziais. Abiejose pusėse daug ypatų prazuvo.

— Szv. Tėvas dabar jau cziasi visiszkaiz sveiku ir nekuriuose meldzionis prīma pas save ant audiencijos.

— Isz visų Europos krasztų pareina zinios apie tankus žemės drebėjimus. Paskutinėse dienose drebėjimai buvo Italijoje ir Bavarijoje.

— Isz pietinių Kynų provincijų, kuriuos priguli Prancuzijai, pareina zinios apie kilsius maiztus.

— Mieste San Domingo revoliucija vėl atgimė ir ant miesto gatvių kaip puode visi verda.

— Maskolijos marininkystės ministeris, admirolas Tirtov, nuo szirdies ligos numirė, Peterburge.

— Isz Bukareszto raszoma, juog amerikonzsko milionieriaus Astoro dukte su Rumunijos vidurinių dalykų ministru, Britanu susiziedavo.

— Meksikoniszkas milionierius Pedro Alvarado, Meksikos prezidentui davė 50 mil. dolierių, idant paskutinysis visas Meksikos skolas izsmokėtų.

— Reszicijoje, Vengrijoje, iki sziam laikui nesurastas žmogus po langu vyriausiojo sudžios padėjo dinamita. Eksplioduojant tik dalį namo suardė, bet szeimynos nė nesuzeidė.

— Ukrajinos slovakių socialistų vadzas Fr. Zeleznikar, 70 metų amziaus, pasikorė. Mirties prieszastį parodo, buk perdaug buvo įsimylėjęs į tulā mergaitę.

— Maskoliszkas prie polių keliauninkas, baronas Toll, savo kelionėj kazinkur dingo. Mokslų Akademijai izszsiuntė poruczzninkā Kolczakā atjieszkoti. Mena, juog grįžtant į Sibirių suszalaęs.

— Angliszkoji valdžia turi mierjineszti parlamentui, apie Irlandijos patvaldystę. Prie tojo dalyko apszvarstymo jau tapo suszaukti keli irlandiecziai.

— Peterburge tapo suaresztuotu du oficeriu Mikolajevskos akademijos. Buvo nuziūrėti revoliucioniszksame judėjime. Pas juosdu namuose atrado daug revoliucioniszksų broszurių.

— Tiflise, ant Kaukazo, ant gatvių

kijlo sumiszimai. Demonstrantai užmūszė du oficeriu ir kitus du sunkiai izz revolverių suzeidė. Daugybė ypatų tapo areseztuotų.

— Isz Vilkaviszkių, Suvalkų gub., raszoma, juog policija baisiai persekioja žydus, kurie į užrubežį lietuvius lydi. Viens žydas izz miesto bėgdamas upeį paskendo.

— A. a. arcivyskupo Klopotovskio testaments likosi adarytas. Pinigų atrado 21,000 rublių, izz kurių 10,000 rub. Žitomieriaus dv. seminarijai, kaip stipendijā, buvo uzraszta, 1,000 rub. vaikų prieglaudos namams ir 7,000 giminėms.

— Breste, Prancuzijoje, 100 zokonnikių, zokono „Jezaus dukters“, apleidžia jau savo valdzia uzdarytā kloisztorių ir skyrstosi į visas puses. Ir teip: 30 į Belgijā, 30 — į Kanadā ir 40 — į Suvienytas Valstijas.

Isz Amerikos.

New Yorke vagilių priviso.

Ant virszutinio gelžkelio 6 ave., vāgone dvi mergaiti, sėdinti prieszai du vyru, paskutinius pradėjo lietsargiais muszti. Tarpe pasazieriu sukijlo sumiszimas ir netrukus pasirodė, juog tiedu vyru buvo kizeniniu vagiu, kuriedu tom mergaitėm pinigus pavogė. Apie jų darbus tulas vāgone vaikas viskā apsakė. Policija netrukus abudu suareszavo ir pas vieną teisingai 34 dol. su moteriszku krepsziuku atrado.

Kasykloj užmuzsti.

Springfield, Ill. Anglių kasykloj Cardiff, netoli nuo Springfieldo, atsitiko baisi gazo eksploizija. 5 angliakasiai ant vietos tapo užmuzsti, o 6 sunkiai suzeisti.

Lenkų ekskunigas F. Kovalskis.

Exkunigas F. Kovalskis, gyvenantis m. Chicopee, Mass., pagarsino į lenkiszkus laikraszczius, zinoma tik į tokius, kurie jam pacziam tiki, juog Verby nedelioj atlaikysėš pirmas miazis lenkiszkoj kalboj, teip-pat toj paczioj kalboj apesėš visas tos dienos ceremonijas. Kas apie idijotā dar iki sziam laikui nezinojo, lai dabar persitikrj.

Nelaimės ant gelžkelio.

Jellico, Tenn. Ant gelžkelio Louisville & Ohio susitiko du pasazieriniu trukių. Viena ypatā tapo užmuzsta, o keliolika sunkiai apkultų.

Daugiau kaip 30 metus izsmegintast Dr. RICHTERO wisam swietui zinomas

"ANKER" (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia gyduole nuo

Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.
ir wisoku Rheumatizsku skaudejimu.

uz 25c. ir 50c. pas wisus aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Kansas City, Kan. Pasazierinis traukis netoli nuo Dwight susimuszė su tavoriniu. Išz gelzkelio tarnų tris likosi užmusztais ir keli suzeistais.

4.000 darbininkų be darbo.

Anderson, Ind. Del-priezasties uždarymo stiklų dirbtuvės „American Window Glass“, 4.000 darbininkų neteko darbo.

Didis gaisras.

Pepperell, Mass. 19 Kovo czevėrykų dirbtuvėj Leightono anksti iš ryto užgimė gaisras. Apart dirbtuvės nuo gaisro ir paszaliniai namai daug blėdies apturėjo. Išz tarpo žmonių taciaus nė viens į nelaimę nepapuolė. Blėdį skaieto per 300.000 dol.

Ateivių tiesos.

Washingtonas. Naujos tiesos sulgy atevių į Ameriką nuo 1 dienos Rugs-pucio bus įvestos. Tosios tiesos tvirciau jau prižiūrės atevių ir vietoj už perzengimą Amerikos rubežij vieno dolieriaus, koznas ateivis turės mokėti po du dol.

Paskutiniuose metuose išz tų izmokesczių į valdzios izdą įplaukė 600.000 dol., o dabar-gi dvejopai pasididįs.

Naujos tiesos uždraudžia tokius ateviuis priimdinėti: idijotus, epileptikus, elgėtas, su įvairiomis vietrijanciomis ligomis, vagius, žmogžudžius, poligamistus, anarchistus ir nemoraliskas moteris, kurios iz Europos tankiausiai esti gabenamos.

Tokiu budu ir laisvamaniams jokios prieigos prie Amerikos kranto nebus daleista, kadangi pasakyta visus idijotus ir prasikaltelius nuo szito sauszemio sulaikyti.

Arbitracijos komisijos nusprendimas.

Pereitame numeryje „Žvaigždės“ buvom garsinę apie angliakasių komisijos nusprendimą, bet sziuom laiku tą dalyką paantrinsim da placziau.

Visiems angliakasiams pakelė užmokestį 10% ant dolieriaus, t. y. tiek, kiek darbininkai buvo reikalavę.

Toliaus nusprendė angliuis sverti, taciaus angliakasiams davė liuosą norą, kad jeigu svarumas nepatiktų, gali teip daryti kaip seniau nuo vagonų dirbti.

Sutrumpino dienos darbą nuo 10 ant 9 valandų su užmokesciu kaipo už 10 valandų. Tasai nusprendimas priguli ir tiems, kurie nuo dienos dirba. Bet maszynistai ir pumporai dirbs tik 8 val.

Komisija pritaria, kad koznam distrikte butų užvesti tarpaviszki sudai, kad tuo budu sulaikyti busimus straikus.

Sudzioimis izz abiejų pusių turi buti izrinkti tik tokie žmonės, kurie žiuretų kaipo angliakasių labo, teippat ir angliakasyklų savininkų. O kad kiltų kokie nors tarpe abiejų pusių nesupratimai, sudas turi gerai peržiūrėjęs nuspresti ir tam nusprendimui abi pusi turi pasiduoti.

Kas blogiausiai, komisija ant unijos visiszka nepaisė, tik nutarė, kad kaipo unistai gali dirbti, teip ir neunistai sykiu su jais. Tame dalyke komisija labai daug paklydo, nes negalimas daiktas kad teip butų.

Pagal apskaitimų, straikų kasztai lyginasi 99.100.000 dol., t. y. savininkų 46.100.000 dol., angliakasių 25.000.000 ir gelzkelių 28.000.000.

Prezidentas Roosevelt'as ir darbininkai izz to komisijos nutarimo tuotmardu džiaugiasi.

Bažnytinis choras ir moters.

Laikrasztis po antg. „Bažnytinis choras“, izleidžiamas kunigo E. Gruberskio, m. Plocke, pagarsino atvirą p. S. Cibulskio laiszką, izrodantį, juog moters bažnytiniuose choruose sykiu su vyrais neprivalo giedoti. Sztai kaip tasai mylėtojas muzykės raszo:

„Visos maiszytos bažnytinės giesmės, ant kelių balsų, priguli vien tik vyriszkiems. Iz savo persitikrinimo ir ilgų bandavonių, pažstu gerai, kokią disharmoniją įnesza moters, atlikdamos bent nors „Palestriną“. Tame jokių keistų dalykų nėra. Vyriszkie balsas yra visada objektyviszku ir neiszskiriamas, bet moterių balsas tankiausiai esti subiektyviszku ir individualiszku, teip kaip ir pacios moters — individualiszkomis. Vyriszkis ant juokų save izsztatytų, loszdamas operoj Margaritos, arba kokios Onutės rolę! Tai kodėl bažnytiniuose choruose negali buti priezszingai? Tankiai prisieina girdėti giedantį chorą, susidedantį izz paczių artistų ir artistkų; gieda gražiai, be... gražiausi bažnytiniai surėdimai, ypacz kun. Vitto kompozicijos, iszeina lyginai opera teatre. Ar-gi mažai atsitinka maiszytuose choruose intrigu, įvairių nesupratimų, kuriuose moters dalyvauja. Kiekvienas izz mūsų galėtų storas knygas priraszyti, kas atsitinka tokiuose choruose. Nenoroms lenda į galvą man liudnas atsitikimas, kurio asz liudytoju buvau. Didžiojoj Petny-

czioj... buvo prirengtos naujausios giesmės; sopranu ir altu giedojų moters; pirmu balsu giedojų gana garsi giesmininke; jos balsas buvo gražus, limpantis, panaszus į bažnytinį. Altai-gi buvo tuom tarpu per tykus, todėl privalėjau prie jų dar vieną, garsią koncertais, giedoką užprazyti. Ant praktikos viskas buvo kuopasekingiausiai. Ir laike dievmaldystės „Popule meus“ ir „Crux fidelis“ — viskas kuogeriausiai pasisekė: altas ypacz visų atydą ant savęs atkreipė. Kunigas, paėmęs į rankas Szv. Sakramentą ir procesija izz ikalinio turėjo prie altoriaus eiti. Dirigen-taus davė ženklą ant „Vexilla Regis“, o czia pirmoji sopranistka uždaro lupas ir užsigrįzta į szalį, kitos susimaiszo, susipina ir viskas prapuola....

Tai buvo atmonijimas už užpraszymą giedorkos su altu. O kas kits, jeigu ne jaunos merginos, laike szv. Miszių izsimislija įvairius juokus, trukdinius, prancuziskas serenas, o dar ir nemoraliskas dainas?....

Bažnytinis choras — gražiausias už visas maldas. Laike-gi maldos neatbutinai reikalingu: ramybė, nusizeminimas, nesutepta mislis etc. Bet dalyvumas choruose abiejų lydzių — maldos paniekinimas. Kaip seniau, teip ir dabar Italijoj bažnytiniuose choruose moters nedalyvauja. Visokie stacziatizkizki įvykdinimai, vis atsiranda per moteris, kurios choruose dalyvauja.

Dar vienas dalykas: Nereikia pamirsztii, juog dėl giedojimo laike dievmaldystės, lotiniszkas liežuvis turi buti pažjstamu kiekvienam izz giedorių, nors nesuprantancziu, vienok turi buti aiszčiai izstarancziu. Sudėjus viską į kruvą, ar ne daugiau atrasim vyriszkių, kurie su ta stebuklinga kalba yra apsi-pratę.

Viską izszyk reformuoti, zinoma, yra labai sunku dalyku. Kame kitaip joki-budu negali buti, tegul ir moters gieda, bet kur vyrai gali apimti, tegul kuogreicziausiai viską atlieka. Choras, susidedantis izz vienių moterių — kitas dalykas.“

Ką ant to pasakys pati „Bažnytinio choro“ rėdystė, mažam netrukus girdesim.

Popieziaus Leono XIII izzrinkimas.

Bertainis amžiaus atgalios, 20 diena Vasario 1878 m., 1-mą valandą po pie.

ty. iš Vatikano sosto visai pasaulei likosi linksma žinia pranešta, juog kardinolas Joakimas Pecci tapo aprinktas Popiežiaus Piuso IX įpėdiniu, kaipo Popiežius Leonas XIII.

14 dieną Vasario 1878 m. kunas mirusio Piuso IX buvo sudėtas ant amžino atilso į sklepą svz. Petro bažnyčioj, toj pacioj vietoj, kame ilgą laiką buvo laikytu kunas mirusio Gregorius XVI. Po mirčiai Piuso IX, visa dvasiškijs greičiausiai sudjo prie parengimo „conclave“. Penki szimtai darbininkų Vatikane puosž 300 kambarių kardinolams ir kitiems zokoninkams. Praslinkus keturioms dienoms po palaidojimui Piuso IX, 18 Vasario, 7 val. vakare, „conclave“ gubernatorius ir kardinolai apžiūrėjo visus kambarius ir jų spynas durys ir uždarė.

Kardinolai, kurių buvo 61, pagal seną paprotį rinkosi į „conclave“ dusyk ant dienos, t. y. ryte ir vakare, kad paduoti savo balsus ir teip ilgai jie susieidavo, kolaik dviejų treczdalių (⅓) balsų buvo gaunama. Jeigu kartais laike susirinkimo reikalaujama balsų negaudavo, tuokart balsavimo korziukes maiszydavo su drėgnu szieniu ir degindavo. Nuo to deginimo melyni czysti dumai eidavė per kaminą, iszvestą po deszinei pusei svz. Petro bažnycias, ir žmonės, apacioj susirinkę pažindavo, kaip susirinkimas turėdavo pasibaigti.

Jeigu-gi rinkimuose ⅓ balsų kuris isz kardinolų gaudavo, tuokart degindavo tik vienas, be jokio primaszydymo korziukes; nuo jų dumai pasirodydavo labai retais ir szviesiais. tada rymiečiai pažindavo, juog Popiežius tapo iszrinktu. Toksai ženklas, arba balsavimo kompasas — vadinas f u m a t o.

Trecziamjam rinkime, 20 Vasario 1878 m., 12 val. dieną, kardinolas Pecci isz 61 balso apturėjo 44 ir apie 1 val. po pietų fumato susirinkusiai miniai apreiszė, juog Popiežius iszrinktas.

Vatikano durys netrukus atsidarė ir kardinolas Caterini rezultata apreiszė. Balsas senelio karūnoloo žmonų ausų negalėjo pasiekti, todėl jaunas kunigas Don Laudis savo griausmingu balsu naują Popiežių apreiszė ir žmonių minios pradėjo klykti: „Evviva!“ Kunigai tuomtarpu nuo galvų berettas pakelė.

3 val. po pietų, Vatikano vartai atsidarė ir visa Bazilika žmonėmis prisipildė. Laike skambinimo visose Rymo bažnyčiose varpų, apie 4 ir pusę val., pasirodė su visa kardinolų kolegija Le-

onas XIII, uzgiedojo „Benedicite“ ir pirmu kartu visai pasaulei savo apasztaliską palaiminimą suteikė.

Vestuves Kynuose.

Nekuriose szalyse vestuves apvaikszcioja labai iszkilmingai, bet tulose vietose atsitinka visiszkai prastai. Nelaimingiausia tarpe szuiedotinių gali buti viena tik kynietė. Tę mergina savo busimo-pono nekuomet negali pažinti, bet kad tėvai arba giminės su jaunikiu susikalba, merginai tik tuomet apie tą jos laimę apreiszkia, kada iki dienas szliubo liekasi tik viena sąvaite. Tuokart jaunikis siunczia jai dovanas: gerą kumpį, maisziuką pinigų, dvi bonki vyno, dvi žasi, du viszciuku ir dvi žvaki, įvairių dažų popieromis apkljuoti — ir viską jai paduoda ant raudonų tacų.

Mergina-gi apturėjus tasias dovanas, pusę isz jų pasilieka, o antrą — siunczia atgal jauniui ir dar prie to prideda naujas su raudonomis gijomis petneszas.

Prie szliubo pasirėdo raudona suknelė ir to paties dazo velionu. Pirmiausiai vesailininkų (dalyvaujanczios vestuvėse jaunumenės) eina raudonai pasirengęs vyras ir ant raudonos torielkos nesza apelsino szakutė su žaliais lapais. Tasai raudonas dažas parinktas todėl, kad jaunoji ant viso savo gyvenimo žiurėtų kaip ant įvairių spalvų.

Po szliubui jaunoji pirmiausiai meldziasi už savo mirusius prosenius ir bėgy trijų dienų neturi tiesos su bykuom kalbėti, verti ir juoktis. Ir kaip tvirtina nekurie europiečiai, juog jų tokia moterystė, nesuziedėjus nė meilė, nė pagodonėj yra gana laiminga. Visam rytiniam krasate nėra tam panaszios szalies, kad moterystė butų teip tvirtai surisza ir paszventinta, kaip Kynuose.

O kas czia?

Nu-gi popieros gramatų raszymui — geriausias ir gražiausias viszym pasulėj; su graziomis kvietkomis net isz Berlyno pargabentomis, su visokiomis graziomis dainomis, gražiais pasveikinimais ir gražiais paveikslais.

Parsiduoda vienas tuzinas už 20c., o 6 tuzinai už \$1.00. Agentai ant jų gerus pinigus daro. Adresuokit teip:

W. U k m a n n
Station W. — P. O. Box 14
Brooklyn, N. Y.

Susirinkimas.

Draugystė svz. Petro ir Povylo, So. Bostone, Mass., 5 dieną Balandžio, 1903 m., laikys savo bertaininį susirinkimą, ant kurio bus svarbūs dalykai apsvarstyti. Visus draugus uzkvecziam neatbutinai pributi, o ir norintieji prisiraszyti gali tą dieną atsilankyti, nes bus priimami be jokio istojimo. Apie linkius lietuvius teipgi uzprasdom.

J. Laurinaitis, sekr.

Kas tvrite

lietuviszky szkaplierių (isz Lietuvos) visokių ir jei galite tuzinas parduoti, meldziu atsizaukti ant szio antraszo:

St. Poteliunas

345 E. River str. Plymouth, Pa.

TEMYKIT, LIETUVIAI!

† Lietuviszka fotografiju dirbtuve †
370 Bedford ave. 370, Brooklyn, N. Y.
antras namas nuo naujojo tilto.

Savo mokslus pabaigiau Vilniuje, o paskui dirbau garsingiausiose dirbtuvėse uzrubejij

P. Hurdus.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna iszgydyma.

Pasiektingiausiai gydus vietas pasieptas ir pavirzimas ligas, kaip antai ligas szirdies, plauziu, inkstu, pilvo, galvos skaudėjimas, silpna atminti, dvasiska nusilpima, lytiskas silpnybes, szelivuma, sutinima, svei, blyskas nos moteris, kraujavima ir tt., nera ligas, podagra, reumatizma dazniais, paralyzi ir tt. Praszalios gomcia, ydas gimdyvio ligas, vietas sutinimas etc. Serziskas ligas, gydus su pagalba geriausiu elektrisku prietaisui.

Lytiszku daliu ligas isgydom per keleta dienu. Kraujo nu-muodyjimas, odos ligas, ometis begimas, žaliada perkiše ir burnoj, nosj, akyse ir ausyse, netekimas vyriškumo, lyziu nusilpėjimas ir tt, gydus knusmekingiausiai ir švaran-luoiu pilna iszgydyma. Chro-miskos lidos yra meno specializakumu. Gyvalidario tovaraije. Susu-dingmas iszgraminavimas ligonio ir jo iszgy-dymas—tai yra mano prideryste.

DR. LANDES

Septintinis specialistas.

134 E. 24-ia ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 6 vakare, Nedelioms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Nevalinti asvalizikai atsilankyti, gali parasyti laiska; businiai reikalavimai pasicento iskaitikim.

Szuku visokiose kalbose. Turis praktika Lehman Bellevue Post Graduate University Hospital, Direktorius Mediecinisko Instituta.

Dr. L. Landes persikraustys nuo
1 Aprilio į
132 E. 24 STR., NEW YORK
arti Lexington Ave.

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

-- AT --

223 Roebing str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W, Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Izleista kas CZETVERGAS.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažurėtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokit:

„ZVAIGZDE“,

Station W, P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURG.

Korespondencijos.

Iz Liverpool'o (Anglijoj).

Garbus „Zvaigždės“ Redytojau!

Meldziu patalpinti sziuos mano zodzius, kurie „Zvaigždės“ skaitytojams gali kai kuriam kada norintis naudą atneszi.

Pereitą rudenį mano brolis parvažiavo iz Amerikos ant darbinio laivo. Atvažiaves pas mane skundėsi, juog važiavomas iz New Yorko su savimi pasiēmė gana geras szventdienines drapanas, kurios jam laivu bevažiuojant iz po akių dingo. Prapuolė netik vienos drapanos, bet ir visas su kitokiais mažmožiais baksas. Pats-gi nuo darbo sunkaus ir nuo vilnių nebuvo panaszus į žmogų. Važiuojant diktokai perszalo ir pargrįžęs ant kelių dienų turėjo atsigtulti. Kitu-gi, bet pasazieriniu laivu, parvažiavo kokia tai moteriszke, kuri teipgi aimanavo, juog laive tapo nemielaszirdingai apiplėszta.

18 dieną Sausio darbinis laivu iz Amerikos pribuvo net tris lietuviai, du nuo mūsų kraszto, o trečiasis visiszki nepazįstamas. Tiedu nusidavė pas savo pažįstamus, pas kuriuos važiavo, o trečią tulas anglikas nuo laivo staczai pas mane atvedė. Matyt buvo ant žmogelio, juog jau turėjo iki 50 metų amžiaus. Amerikoj, prisipažino, iszbuvęs apie du metu, su dideliu vargu keletą

dolierių uždirbo ir leidosi į savo gimtinę kraszta. Turint mažai pinigų, nabagai prisiejo darbiniu laivu plaukti, nes mįslijo kelis suczėdytus centus nors į namus parsivežti. Kitudu turbut tame pacziame padėjime buvo, kaip ir szis, bet jiems bekeliaujant atsitiko nelaimė. Žmogelis pro verksmus pradėjo pasakoti, kaip juos marininkai (garlaivio tarnai) nemielaszirdingai kankino. Jam nuo sunkaus darbo užmigus, visus pinigų pavogė. Atsitikus jam tckiai nelaimėi, jau tiedu antru buvo daug gudresniu, mokėjo geriau savo daiktus prižiurėti, bet nedaplaukus kraszto, dienos laike, marininkai ir ant tų dviejų užpuolė ir viską, ką turėjo, atėmė. Kada tiedu paszoko gintis, marininkai iszsitraukė peilius ir pertrūputį neužpiovė. Žinoma, tuojaus ant laivo kĳlo liarmas, na ir nabagus nekaltai nubaudė, nes marininkai parodė, juog darbe jiedu nebuvo paklusnu. Iszlipė ant kranto nusidavė pas maskoliszkąjį konsulį, bet tasai jį visiszki nė nepriēmė.

Tokis tai važiavimas tavoriniais iz Amerikos laivais. Broliai lietuviai, apsisaugokit nuo tavorinių agentų, kurie tik pinigus isznaudoja ir visą sveikatą.

Bet dar akyvešnis atsitikimas buvo toks:

Kartą į mūsų dirbtuvę atėjo jaunas, gražiai apsirėdęs vaikas ir bas bosą norėjo pasipraszyti darbo. Angliskai nesusikalbėdamas, nes pasakęs, juog esąs kriaucziūm ir tik ką iz Lietuvos pribuvęs (Vilniaus gubernijos), meldė iz tarpo mūsų lietuvių darbininkų, kad su bosu pakalbėtų. Bosas darbą davė ir liepė antrytojaus pributi. Bet jis pasakė, juog darban tegaljs tik už poros dienų ateiti, kadangi Londone yra jo tikra sesuo ir žadėjusi ji pas jį į Liverpoolį atvažiuoti. Asz iszsilklaugęs kur gyvena, gavau patvirtinimą, juog tulam vieszbutyį apsisotojės. Tuokart asz jam patariau, kad nusiduotų kur pas lietuvininkus, kadangi tē brangiai jam pragyvenimas kasztuotų, jis apsiēmė ir pas mane apsigyveno. Iszėjus kartą mą darban, įsiai atsivedė į mano namą ant trą tokį judoszių ir pas moterį prasžė, kad jam duotų bent kokį paludijimą, nes jis norjs iz bankos sziek tiek iszimti sau pinigų, kuriuos tik ką atvažiavęs sudėjo. Moterė nuo to atsiasakė, tuokart jis pradėjo bėdavoti, juog jam pinigai labai reikalingsi ir jis žadęs net

savo bankinę knygutę užstatyti ir deimantinį žiedą palkiti, by tik jį sziek tiek pinigų jam duotų. Moterė pasitikėjo knygutės neēmė, tik žiedą pasilikom, davė jam keletą dolierių. Su tuom sykiu prapuolė ir kaip jo, teip ir jo sesers netekė jau matyti. Palkittas žiedas nė poros centų nekasztavo. Tai mat kokie pas mus lietuviszki „tautiezcziai“. Panaszų atsitikimų pilna visur, o tai vis todėl, juog mēs nesipratinam prie laikraszczių skaitymo ir nesirūpinam apsiszvesti.

6 numerij „Vienybės“, ant 70 lakszto, korespondencijoj iz McKees Rocks, Pa., tulas p. Keleivis, raszo apie jį miesto lietuvių subruzdimą. Mat, to miesto lietuvių pasirėjo pasistatyti sau bažnyčią. Turbut p. Keleivio buta kokio „tautiezczio“, kad jį užmanimą sulgy bažnycziu peikia, bet užtat kolioja, kad apie „tautiszkus“ (?) reikalus mažai rupinasi. Kodel jis savo tą tautystę kiszja į prieszakį sunku suprasti, kadangi tautiezcziu darbus visi gana gerai pazįsta. Keli metai atgalios pas mus lietuviai gana darbaus, nors mažai jų buvo, taczias nė vienas nesnaudė. Bažnycziai itaisė gražų kryžių, murmulio altorių, liktorius, partraukė iz Lietuvos puikų paveiksłą Paneles szv. Auszros Vartų, Vilniuj, kuris keles deszimt svarų sterlingų kasztavo. Antgalo susitvėrė ir draugystė, po vardu Auszros Vartų Panel. Szv., kuri besidrauodama pakvietė iz Prusų Lietuvos Seseris vaikų mokinimui, visas kaipo aukse žeravo. Bet su laiku patekus draugystei į „tautiezcziu“ rankas, tuojaus suiro, surinkti pinigai isznyko, o dar buvo uždėtas knygnas, tasai iszsimetė, — tai tau ir „tautiszkas“ darbas, nes jiems, matomai (?), apszvieta labai rupi. Jeigu rupetų, butų prakiliesniais sziek tiek. Jiems nereikia nė Dievo, nė bažnyczios, tik gyvuliszko pasielgimo.

Isztikro, broliai, yra didelė gėda teip daryti. Pas mus dabar galėtų buti net du kunigo, nes lietuvii užtenkančiaziai, tuomtarpu dėkavojant „tautiezcziams“ neturim nė vieno; airių kunigas dzvansiszkais reikalais mus aprupina. Czionyszcziaziai mūsų „tautiezcziai“, iki kaklui girtybeje pasimerkę, sako, geriaus pragerti, negut ant bažnyczios duoti.

Isz antros pusės dar ir mēs dėkavojam Sutvertojui, juog ne visi teip daro;

o yra dar geros sv. tikėjimo paramos, kurių nė pats barzdoczius nesugriautų. Laikrasztis „Žvaigždė“ labiausiai mus ramina, kurios visada su nekantrumu aukiam. Tegyvuoja „Žvaigždė“!

Raudonaitis.

Susivienijimo reikaluose.

Godotinas Redytojau!

Kaip zadėjau pereitime „Žvaigždės“ numeryje, prisiuncziu jums suraszą Susiv. L. R. K. sąnarių, mirusių per 5 paskutinius metus, už kuriuos ismokėta išz Susiv. kasos posmertinė. Atkreipsiu atydą, juog tarp tų visuose penkeruose metuose iszmokėtų posmer-tinių nerandam nė vienos sumažintos. Mūsų valnamaniai, kada dar juos laikeme prie savo Susiv., rėke, kad kunigai gali isnaudoti posmertine, sąnarių pagelbos, bet po sziai dieni nuo keliolikos metų Susiv. L. R. K. A. gyvavime neparodyta jokio neteisungimo reikale posmertinės. Kaip parodo 5 metų skaitlinės, tai katalikiskas Susivienijimas net nepilniems sąnariams buvo mielaszirdingas, nes 1898 m. už du, beje Terailienę ir Szarckį, 1901 m. už Samolaitį paaukavo jų giminėms po 50 dol., 1899 m. dar sukolektavojo Terailienės tėvainiams aukų \$52,52 ir 1899 m. Czegliauckui, dėl ligos negalincziam dirbti, gyvam iszmokėjo pusę posmer-tinės. Susiv. katalikiskas neklause mirusių sąnarių giminų, ar jie yra geri katalikai, ar bedieviai, ale iszmokėjo už kozną pilną sąnarį posmertine. Taigi ne dyvai, juog tokis daktaras Graiczunas, nors visos jo simpatijos prie naujo „tautietiszkojo“ Susiv., laikė savo liguistą paciją mūsų Susivienijime, neperraszė jos į „tautietiszkąj“. Ne teip pas tautieciuz einasi. Tę mirus sąnariui, girdime „tautietiszkojo“ Susiv. sąnarius sakant, kad neapsimoka mirusiojo giminėms mokėti visos posmer-tinės, jei anie yra gerais katalikais, nes, girdi, iszleis pinigus ant iszpirkimo miszių! Tokia tai tautieciuz teisybe! Pereitime „Žvaigždės“ numeryje a. a. Sabonio tėvas skundžiasiant „tautiszkojo“ Susiv. vyriausybes, ką susuko jo sunaus posmertine; girdejau ir apie kitą atsitikimą, kur „tautieciuz“ pasiskandinus, nemokėta jo seserei visos posmer-tinės (nors „tautietiszkojo“ Susiv. konstitucija nedaro skirtumo isz savzdujų), s anoji duosiant ant miszių už savo

brolių. Bet kam czia mums paisyti valnamanių.

Sztai mūsų skaitlinės:

1888 m. iszmokėta nuo XII seimo iki XIII seimui posmertinės už:

1. A. Žiurį isz Glen Lyon, Pa.	\$150
2. Kuncienę isz Pittstono, Pa.	150
3. Digrį isz Cleveland, Ohio	150
4. J. Rutkaucką isz Glen Lyon, Pa.	150
5. J. Kisieliaucką, Mah. City, Pa.	150
6. P. Staskenczių, Plymouth, Pa.	150
7. Kunčą, Pittstone, Pa.	300
8. A. Zailską, Wilkes Barre, Pa.	150
9. J. Vindzigieliskį, Waterbury, C.	150
10. Oną Ukiene	93
11. Szarckį, Cleveland (buvo nepilnas sąnarys) paszelpos	50
12. Tarailienę (nepilna) paszelpos	50
- Posmertinės pagelbos mirusių sąnarių giminėms nuo XII seimo iki I Sausio 1899 m. iszmokėta \$1.693

1899 m. posmertinės už:

1. J. Brazį, Union City, Conn.	\$150
2. J. Barmų, Cleveland, Ohio	150
3. Onos Ukieneš pabaigta mokėti	57
4. Rutkaucką	150
5. P. Didžbalį, Pittsburg, Pa.	150
6. P. Cibarauckienę, Shamokin, Pa.	150
7. J. Matuleviczių, Detroit, Mich.	150
8. S. Viznaucką, S. Boston, Mass.	150
9. J. Karaliuną, Chicago, Ill.	150
10. J. Czegliauckui, gyvam, negalincziam dirbti, pusę posmertinės	75

Iz viso iszmokėta \$1.332

1900 m. posmertinės už:

1. V. Kalinaucką, Elizabethport	\$150
2. M. Venskaucienę, W. Barre, Pa.	150
3. M. Robaczauskienę, Plym., Pa.	150
4. V. Juszkeviczią	150
5. M. Klimą, Pittston, Pa.	300
6. P. Maslaucką, Plymouth, Pa.	150
7. A. Gaizauką	150
8. A. Sztrimitį	150
9. Terailienės tėvainiams aukų surinktų 5 dol. 52c.	5
10. Jeų Motosevicziene	150

Iz viso \$1.505

1901 m. posmertinės už:

1. Tuineliene, Waterbury, Conn.	\$150
2. Bragaleviczių, Brockton, Mass.	150
3. J. Sviderskį, Cleveland, Ohio	150
4. J. Miliaucką, Mahanoy City, Pa.	150
5. A. Kniszinską, Phila., Pa.	150
6. J. Jankaucką, Waterbury, Conn.	150
7. Elzę Frank, Glen Lyon	150
8. J. Jamalaitį (nepilną sąnarį) aukų	50
9. M. Dzidolika, Luzerne Borough, Pa.	150

10. Loudziuz (Liudzius), So. Boston, Mass.	150
11. M. Valaitienę, Waterbury, Conn.	150
12. A. Baliuniene, Bridgeport, Conn.	150
13. U. Olszinską, Cleveland, Ohio	150

Iz viso 1.850

1902 m. posmertinės už:

1. A. Jahovinį, Luzerne, Pa.	150
2. J. Stoczkuą, Shamokin, Pa.	150
3. J. Maliszauką, Forest City, Pa.	150
4. J. Miluką, Shenandoah, Pa.	150
5. Graiczuniene, Chicago, Ill.	50
6. M. Coczinskiene, Shenandoah, Pa.	150

Iz viso 800

*) Dr. Graiczunui iszmokant posmertine už jo paciją, 100 dol. Susivienijimas pasilaikė už skola, kuri jam buvo per seimą Philadelphiaje paskirta, idant galėtų dabaigti mokslus. Tos skolos (100 dol.) negražino mūsų Susiv., kolei neprireike jam posmertinės už jo mirusią paciją pajieszkoti.

Juokai.

Pas skolininką.

— Tamsta rytoj ateik!

— Kasdiena tamsta vis teip sakai.

— Tai ar zinai ką, tamsta, geriaus rytoj neik.

Puotoj.

Jaunikaitis prie sėdincios mergaitės: — Tamsta, jau tiek laiko, azs kaip szuo tikras, įsimylėjau tamstoj, o tamsta nieko....?

— Nes ne dėl szunės deszra!

— Teip?... Tai buk sveika, brangi deszra!

Pajieszkojimas.

Pajieszkauz savo draugo Kazimieriaus Jazvinsko, pirm gyvensio Brieporte. Jei kas apie jį žino, arba jis pats teiksis atsisaukti ant szio ant-raszo:

Mr. John Bendek

192 John Str.

Brooklyn, N. Y.

Lietuviu kriaucziuz

ant 310 Bedford ave., Brooklyn, N. Y.

Vincas Karalius

Pas mane viską galima orderiuoti, kaipu įvairius pagal naujausios mados siutus, teipo ir overkutos. Lietuviai, geriausiai pas savą, su kuriuom galima savo primigtoj kalboj susikalbėti ir sau paczedyti kelis centus, kuriuos svetim-aucziai nereikalingai isznaudoja.

KURI?

Norėčiau tačiau po šimt muškietų nors sykj su kuria norints apvesti! Abi lygiai graži, vienokio ugio, balsas panašus..... Bet kurią išsirinkti, ar geltonplaukę Marytę, ar su garbiniuotais plaukais Zosytę, del Dievo, nežinau.

Teip mislijo jaunas vaikinai, eidams Brooklyno gatve pasivaikščioti. Sustoję ant tulos gatvės kampo, pataisė ant galvos skrybele, apsipurtę nuo dulkių balakoną ir, apsišluostę iškaitusį veidą, žengė pirmyn, mislydamas, koku būdu nuėjus pas savo pažįstamą abiem jo dukterim pasidaboti. Jis gerai jau žinojo, juog Marytę su Zosyte nuo seniau stovėjo lange ir laukė jo pribuvimo.

Ir ištikro, nepriėjus jam nė prie durių, iš antro gyvenimo lango pasirodė dvi graži galvuti, atsakydami linksmu savo nusišypsojimu, ant vaikinio pasikloniojimo.

Jo draugai su pavyda į jį žiūrėjo. Susiję jiems kur kokiame susirinkime, jie pas jį klausinėjo, kas tai do panos, ar turtingos ir kaip jos namuose gyvena.

Vaikinai nenoroms ant jų užklausimų atsakinėjo, kad tuom tarpu jiems sykj bekalbant prisitartino tulas inteligentiškas senelis ir tarė:

— Prieteliau! Ištikro nesuprantu, koku tai budu nė viens iš mūsų tų mergaičių negalio matyti. Jug miestą aš teip gerai pažįstu, kaip savo locną kišenį, bet dykai smegenimi protauju ir nekaip negaliu atminti, ar mačiau nors kur tokias grozybes.

— Dėde — tarė vaikinai, — nedziovink mą galvos, tos mergaitės dar tik porą sąvačių bus, kaip į mūsų miestą pribuvo, bet aš turėjau laimę jasias pažinti prieš vienerius metus Chicagoj.

— Aha! — nusijuokė senis, — mėš tą gešėtą gana gerai suprantam. Tamsta bijais, kad kiti tavo draugai kokios nors konkurencijos nepadarytų. Bet tamstai tas viskas, aš misliju, nieko nepageלבės, turi ir juos joms perstatyti, nes kiba į abi neėsi įsimylėjęs?

— Kad jums-gi nesumeluoti — tarė vaikinai, — tai myliu addivi ir esu visišškai blogam padėjime, nes nežinau nė kuriai ranką pažadėti.

— Nieka! — tarė senis. — Kiekvienas vaikinai susipatinęs su mergaite jokia blogo negali pagimdyti. Ir štai imk tą mą gerai pažįstamą Antaną, jis tau, sykiu su tavimi atsilankęs, pasakys kurią turi išsirinkti.

Mergaičių motina su savo graziom dukterim, labai širdingai ir mandagiai, atėjusius juos su vizita priėmė. Netrukus paprašė ir prie vakarienės, bet Antanas joku būdu jam iš jų dviejų išrinkti negalėjo.

— Na ir ką, Antanai — pradėjo vaikinai, — teisybė, juog išsirinkimas yra labai sunkus?

— Tavo teisybė, brangus drauge, tavo tikra teisybė — atsakė linksmai Antanas, — ir aš tau dabar jokia patarimo negaliu duoti. Tačiau štai ką aš patarsiu: išvažiuok iš Brooklyno ant poros sąvačių ir prie kurios labiau ilgėsies, toji tuo kart bus tavo.

Vaikinai paklausė draugo rodos ir antrytojaus nusidavė į Philadelphia.

Tuomtarpu Antanas pasigavo kitą sau draugą ir su juom kelis kartus pas mergaites atsilankęs, slaptomis susitiedavo.

— Aš savo sąžinėj tuomtarpu joku būdu negaučiau — kalbėdavo Antanas, — kada įsiai pargrįž, lengvai aš jį prikaltbįsi, kad su Onyte apsipaičiuotų.

Bet jo draugas vėl mąstė:

— Jis parvažiavęs teip-gi bus gana linksmu, juog aš jį iš tokios nelaimės ir rupesčių išgelbėjau! Darbas atliktas! Aš imu Zosytę, o Antanas Marytę. O jeigu kaip, tai ir vestuves dar sykiu galim atkelti.

Sugrįžo netrukus ir senasis mergaičių vaikinai iš Philadelphia. Buvo linksmas ir labai ramiai su draugais susitiko. Po pietų, kurie pas Antaną atsibuvo, sėdo visi trys draugai ir pradėjo kalbėtis apie Marytę ir Zosytę, kad jau nors sykj su jom viską užbaigti.

Pirmiausiai atsišaukė Antanas:

— Prieteliau, darbas atliktas — tarė vaikinai, — tamsta su Zosyte gali apvesti.

— Bet-gi jau ne — sušuko Antano draugas, — turbut tu, Antanai, paklydai, nes vietoj Marytės jam Zosytę pakišai.

— Ne, tegul apsiveda su Zosyte!

— Kas tau, tegul su Maryte.

— Po šimt velnių! — suriko Antanas, — jug su Maryte jau aš susiziedavau!

— O aš teip-gi su Zosyte! — atsakė draugas.

— Brangus prieteliai — atsišaukė vaikinai, ant kurio veido buvo matomas saldus nusišypsojimas, — ištikro mane laimingu padarėte, nes jau aš ir į trečią buvau įsimylėjęs! Susipažinau, pasikalbėjau, ji ant visko sutiko ir už mėnesio atsibuvo vestuvė!

— O tai kits dalyks! — juokėsi dabar Antanas. — Matai, mielasis, juog aš tau gerą rodą suteikiau! Dabar jau neprivalai galvos dziovinti su klausimu — kuri?

Mazas Jurgutis.

Buvo jau vėlus laikas ir trumpa Lapkritįj diena tuojaus turėjo pavirsti naktimi, kada aš nuvargus ir peršalus pargrįžau iš miesto. Mieste turėjau daugybę įvairių reikalukų.

Tarnaitė, nespejus man adaryti durių, apreiškė:

— Poniuote, poniuote, namo sargas mums čia kokį vaiką atvedė, kuris tarpe vartų ant bruko gulėjo. Sakė, juog beguledamas dar ir sušalti gali... Kad poniuote jo pažirėtum...

— Kas tai do vaikas! Žinai, kad elgetų ir jokių valkatų aš į savo namą nepriimdinėju!....

— Sargas sako, juog jis našlaitis, — motina sako į laukus išbėgus, ar ką.... O jis pats privalo kvailiuku butį — stovi, žiuro į akis ir sunku ko pas jį išsiklausti.

— Ai Dieve! — mislijau imdama nuo galvos skrybele, dar mą to visko gal kada norints truko! Jau ir teip tų varguolių kaskartas vis daugiau atsiranda, skolų turiu iki ausų, žiema slenkla, neturiu kuom apsiauti, randą reikia mokėti, malką pirkti ir iš kur tu biedna moteriške gali pinigų gauti. Dar ir tas koksai čia atsivilko! Turbut nieko geresnio nesu? lauksiu.....

Išėjau į virtuvę. Kamputį prie liamos stovėjo Dievo sutvėrimas, buvo basas, apzėlęs, purvinas — kokiais tai skarmalais apsiškarmalovęs — žodžiu mažą kruvutę skudurlių ir suterštų ant galvos plaukų. Stovėjo atsirėmęs prie sienos ir žiūrėjo priešai save.

Jo akys mą pasirodė gana keistomis. Buvo vyriškos, tik da mažai suaugusios. Matomai jos žiūrėjo ant savo liudno likimo ir visų apskui nepažįstamų daiktų.

— Ar nematai ponios?... Pabučiuok ranką! — užkamandavo tarnaitė, kuri su ponia sykiu buvo jėjus. — Ką? Negirdi? Tu..... vaikas!... — sušuko antgalo supykus.

Vaikas nesijudino.

— Duok jam šventą ramybę, Variute — tariau prie jo prisitardama. Su nuostebe dabar aš į jo akis žiūrėjau, ta-

rytum jose pamačiau ko niekad dar nebuvo mačiusi. Vaikas stačiai j mane žiūrėjo.

— Kaip, vaikel, vadiniesi? — užklausiui prie jo pasilenkdama.

— Jurgutis, — atsakė tyliai. Patiūrėjo j mane su žingeidumu ir galvą palenkė.

— O tavo motina kaip vadinasi? Ką?

— Mano motina? Juozienė.

— O tetušis?

— Tėtė? Juozas Pitkus.

— Kur jus gyvenat?

— Męs gyvenom Popovščiznoj.

— Kaip tai gyvenot? Tai kur dabar tavo tėvai?

Ant to užklausimo vaikas sukruopė ir nieko neatsakė.

Bet tuomtarpu tarnaitė Veronika, sukinėjantis apie arbatą, adarė pečių ir iš pečiaus pakvipo užsilikęs nuo pietų rasalas. Žiedrios vaiko akytės pakilo j viršų ir vaikas tuojuos atsiskė prie pečiaus; luputės drebėjo.

— Vairuot! jis alkanas. Pirmiausiai jį reikia pavalgydinti, o paskui jau apie viską galėsiva išsklausti.

— Koks tų, prašau ponios, yra alkanas! Turbut kišenių pilnus turi duonos prikimštus. Jie visi tokie, vaikiozai!

Tačiaus po nekurią valandėliai Jurgutis sėdėjo prie stalo ir jau valgė. Bet valgė teip, kad Veronika suprato, juog kišeniuose duonos neturi. Opaskui aš su juom pradėjau kalbėti:

— Tai sakai, juog vadiniesi Jurgis Pitkus ir turi tėvus, tai kur—gi jiedu?

Vaikas tyli. Akis j mane pakėlė ir vėl be paliovos tartum norėjo jom ką nors iš manęs kvošti. Matomai jis mąstė: ar sakyti, ar ne?

— O ką tu čia tarpe vartų dirbai, kada tave sargas rado ir pas mane atvedė?

— Aš nuvargau ir sėdėjau.....

— Na, bet vakare ant tokio šalčio sėdėti negerai. Galėjai sušalti. Kodėl—gi tu namo nėjai?

— Namolei? Aš namų neturiu.

— Kaip tai, tai kur vakar gulėjai?

— Vakar? Aš ant lentų gulėjau, miško krautuvej — pas Meyerą.

— O ką valgei?

Ant priplaukusių medžių žmonės vakariene virė, aš jiems prinešiojau vandens ir skiedručių pririnkau, tai ir mažą dave.

— O šiandien?

— Šiandien jau jį susirinkimo nebuvo, nes negalėjau atrasti. Dabar šalta, tai ir Vilija tuščia... — atsiduso vaikas.

— Ir teip seniai gyvenai?

— Nuo pat sekminių. Vasara, tai tik juokai — pridurė su nusišypojuimu.

— Bet kodėl po miestą vaikiojiesi, ką?

— Vėl valandėlė tylėjimo. Vėl jo akys mane visą žingeidžiai apžiūrėjo.

— Na ką, Jurguti? Reikia, kad tu viską man išpasakotum, nes kitaip, aš tau nieko negalėsiu pagelbėti. O juog pats žinai, juog visą žiemą po Meyero lentas nenorėtum landžioti ir šalči alkanam? teisybė? Norėtum geriau turėti namą, valgį, gerą apsirengimą, batukus? ir mokintis ko nors, kaipo ir kiti vaikai daro? Ar norėtum? Jeigu teip, tai dabar viską man turi apskayti.....

Žiedrios akutės užsitraukė migla, luputės vaiko sudrebėjo ir iš paskutiniųjų išėjo nedraus klausimas:

— Bet poni..... Poni manęs prijutan*) neataduosi?

Supratau. Ant dugno vaiko dušios turėjo gulėti kokia nors paslaptis. Savo ranką uždėjau jam ant peties ir prie savęs prisitraukiau.

— Prijutan, vaikel! Ne! neataduosi! Gali ramus su tuo buti.

Ir pasijutau, juog mano akis teip—gi kokia tai migla pradėjo traukti.

Jurgutis nurijęs seilę, tarė:

— Tai dabar aš jums, poni, viską apskaysiu.

— Gerai, pasakyk man viską. Kur—gi tavo gimdytojai?

— Tėvelis išvažiavo Maskolijon. Jau seniai išvažiavo.

Pelenų dienog buvo pagrižtes, bet labai girtas; mūs muše ir mamytė muše, o paskui išmėges iš skrynutes pusketvirto rubliaus, ką mamytė pati buvo užsidirbus, pasakė, juog važiuoja j gilia Maskoliją. Kaip teip pasakė, motina tuojuos ir krito ant grindų, o tėvelis išvažiavo.

— Ir jau negrižo? ir iki šiam laikui nieko neraše?

— Ne. Visišškai išvažiavo.

— O kas paskui buvo?

— Paskui mamytė iš proto išėjo. Apsirengdavo įvairiais drabužiais, vaikščiodavo po kaimą ir šokdavo. Teip iš jos visi juokėsi. O paskui užpuolė ant virvinklo, kuris prie šal gyvenlo, ir pradėjo jį mušti. Žmonės tokiu budu susirinko ir mamytė norėjo atiduoti pas šv. Jokubą, bet tuokart dar teip likosi.

Jurgutis pertraukė savo kalbą ir j liampas, ant stalo degančios, liepsna žiūrėjo. Jo dušios gilumo turėjo užgimti kokia nors baimė, nes akys pasirodė ašaros.

— O kaip paskui buvo?

— Paskui, tai mamytė visada trankėsi. Tai meldėsi, tai litanijas giedojė ir mums dar kartais liepdavo melstis. Arba ne, išeidavo iš namų ir keles dienas nesugriždavo.....

— O jus ką be mamytės veikėte? Ar daug jus vaikų buvo?

— Vaikų? Buvau aš ir Viktutė, ir Marytė, j mažiausia.

— Ką—gi jus valgėte?

— Nuo męs nepertoli gyvenom musų tetulė. Tai laikais mums duodavo duonas, ar ropučių, arba teip ką nors, o paskui, kad oras buvo šiltesnis, skabėme ruškynius ir verdavome..... ir dilgėles verdavome.

— O paskui kas buvo?

— Paskui..... sykį Mariute apsirgo. Keles dienas pasirgo ir numirė. Mamytė namolei parėjus, kaip pamatė numirusią Mariute, stvėrėsi už peilio ir musdviejų norėjo papiauti. Aš išbėgau tuokart iš trobos ir pradėjau ne savo balsu rekti. Ant mano balso žmonės susirinko ir pašaukė žemskio. Žemskis paėmęs mamytę nuvežė pas šv. Jokubą. Kada ją vežė, jį be jokio pertrukio vis rektė: „Duokit man peilį, duokit peilį!“

Jurgutis savo kalbą pertraukė ir galvą nulenkė žemyn. Mazam dar jis ir dabar motinos balsą girdėjo. Veidas nabago išbal.

— Ir aš net pradėjau iš baimės drebtė.

— O kas su jumi atsitiko? — po valandėliai vėl paklausiau.

Jurgutis pakėlė galvą ir tarė:

— Su mum? Mudu tetulė pas save paėmė, o Mariute palaidojo.

— O ar gerai jumdviejm pas tetulę buvo?

— Gerai. Tik jos vyras musdviejų nenorėjo pas save laikyti. Sakė, juog mudu perdaug valgom ir jie savo vaikus teip—gi turi. Tetulė musdviejų norėjo, bet jos vyras atsisakė. Paskui mudu nuvedė ir prijutan atidavė.....

Kalbą umai pertraukė.

— Na ir kas buvo toliau?

Jurgutis tylėjo.

— Tai jus prijutan atidavė? Sakyk, vaikel, kaip toliau buvo?

Pasiziūrėjau jam j akis, visas buvo išbalęs ir lupas sukančęs.

— Kas toliau atsitiko? Sakyk, vaikut! Ar jusdu prijutan paėmė?

— Viktutę priėmė — prašnabzdėjo, — bet mane.....

— Na, o tave?.....

— O manęs neėmė, nes aš pabėgau.

Su tais žodžiais galvą umai pakėlė ir priešai save pasiziūrėjo. Akys stėbėtina šviesa užspindėjo ir kumštis sugniauzė.

— Nenorėjai prijutan čiti, tai kodėl?

Žiedrios akytės tarytum dar labiau prašvito, veidas paraudonojo ir vyrišku balsu sušuko:

— Nenorėjau maskolui pasiilikti!

*) Prieglaudos namas, Maskolijoj.

KNYGOS

ganaamos „ŽVAIGŽDES“ spaustuviuje.

1. Maldų Vainikėlis.
Naujai atspaudinta, tinkamiausia Amerikos lietuviams maldaknygė, nes apart priitaikintų maldų padaryta taip, juog ją galima neziotis ir bruloto kiseniukij. Prekė 25c., 30c., 75c. ir 80c.
2. Katalikų Bažnyčia ir mokslas.
Pagal prof. Zahn'ą parashė kun. A. M. Milukas. Yra tai knygtė, kurioje trumpai o aiskiai iszriszta daugelis kėblių klausimų apie sutikimą Katalikų Bažnyčios su mokslu. Shenandoah, Pa., 1901 m. Prekė 15c.
3. Stacijs arba Kryžiaus kelias.
Parengta kun. Burbos savo parapijonams, kad jie prideranciai mokėtų apvaisztioti Stacijs. Plymouth, Pa., 1897 m. Prekė 10c.
4. Trumpi atsakymai ant užmetinėjimų pries religiją.
Parengta kun. Kaulakio. Joje telpa daug aiskiu atsakimū užpauoliantims ant katalikiskio tikėjimo. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 20c.
5. Dogmatas apie Pragarą.
Parengta kun. Kaulakio. Szioje knygtėje aprantamaj yra iszaiszkintas faktais dogmatas apie pragarą, kaip isz gyvenimo szventėju, taip ir isz svietizkos istorijos. Shenandoah, Pa., 1899. Prekė 15c.
6. Paslaptys Gyvojo Ražancziaus.
Parengta kun. Kaulakio. Szioje knygeleje telpa paslaptys arba Tajemyncios Ražancziaus ir budas kalbėjimo teip vadinauo Gyvojo Ražancziaus. Chicago, Ill. Prekė 25c.
7. Izgulymas Loretanizkos Litanijos.
Parupinta kun. Kaulakio. Yra tai iszaiszkimas Litanijos Panelės Szvencziausios gražios pamokslėlinos ant kiekvienos dienos Gegužio mėnesio. Shenandoah, Pa., 1899. Prekė 30c.
8. Istorija Szventa Seno ir Naujo Instatymo.
Parupinta kun. Kaulakio. Yra tai bibliška istorija nuo pradėios svieto iki apgarsinimū ant svieto Kristaus mokslu. Shenandoah, Pa. Prekė 50c.
9. Pamokslai apie Szv. Sakramentus.
Parashė kun. A. Bortkeviczius. Telpa joje iszaiszkimas visu Sakramentu, 18 gražiū pamokslū. Shenandoah, Pa., 1901. Prekė \$1.00. Šu apdarais \$1.25.
10. Rankvedis Senovizkos Istorijos.
Pagal Fisher'į, T. Gazeau ir kitus, parashė kun. A. M. Milukas. Knyga I, Shenandoah, Pa., 1897 m. Szioje knygoje yra apraszty svarbiausi nusidavinimai Rytu szalies viespausyčiu, su 14 paveiksliu. Prekė tiktai 50c.
11. Rankvedis senovizkos Istorijos.
Knyga II, pagal Fisher'į ir kitus parashė kun. A. M. Milukas. Shenandoah, Pa., 1898. Prekė 40c.
12. Žemaičių Vyskupystė.
Parashė vysk. M. Valanceauskas: Laida II, Shenandoah, Pa., 1897 m. Knyga turi 247 puslapiū, ant kuriu telpa platus apraszymas Žemaičių Vyskupystės. Prekė \$1.00.
13. Medega tautizkai vaistininkyste.
Parashė Dr. J. Basanavicius. Szioje knygoje autorius aprasho daugeli ligū, ataitinkanziū tankiausiai tarp lietuviū, padodamas tu ligū vardus lietuviskoz ir lotynizkoz kalboj, idant paleginti lietuviams susipratimą su svetimtaucziais gydytojais. Pradžioj knygos telpa du autorius paveikslu. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė tiktai 40c.
14. Lietuviszkai trakizkos studijos.
Parashė Dr. Basanavicius. Yra tai tyriņėjimas apie lietuvių tautos pradžią. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė 60c.
15. Lietuviszki Dainiai pradžioje XIX szimtmezio.
Parashė Jr. Jonas. Yra tai apraszymas apie gabiausius lietuviszks dainius pradžioje pereinoto amžiaus. Shenandoah, Pa., 189c. m. Prekė
16. Medega Simano Dankanto Biografijai.
Parėngė kun. A. M. Milukas. Yra tai platus apraszymas gyvenimo musų garsaus rasztininko S. Dankanto, su 14 paveiksliu. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė \$1.00.
17. Populiarizskas rankvedis fizikos.
Lietuviams parupino P. Neris. Yra tai iszaiszkimas dangelio gamtiszky apsisreiskimū, su daugeliu paveiksliu, palengvinanciu supratimą aiskinimo. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 75c.
18. Botanika.
Parashė kun. A. Pabrieža. Yra tai didelė knyga, kurioje autorius aprasho visokius Lietuvių auganczius žolynus ir medzius, paduodamas jų vardus lietuviskoz ir lotynizkoz kalboj, kur tie žolynai auga ir kaip jie iszrodo. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė \$1.00.
19. Padėjimas lietuvių tautos Rusų vieszpausyėje.
Maskolizkoz kalboj parashė grovas Le-liva. Autorius szioje knygoje iszrodo maskolizkos valdzios nelabuma apsiejime su lietuviams. Shamokin, Pa. Prekė \$1.00.
20. Lietuviszkai-anglizskas žodynėlis.
Parashė kun. P. Saurusaitis. Yra tai vie-ntinis lietuviszkai-anglizskas žodynas, kuriame rasite tankiausiai vartojamus ir reikalingsiausius žodzius. Waterbury, Conn, 1899 m. Prekė 75c.
21. Anglizskai-lietuviszks žodynėlis.
Parashė kun. P. Saurusaitis. Yra tai toks pat žodynas, tiktai pirmiaus sustatyti anglizski žodžiai. Prekė 50c.
22. Prozaizski rasztai kun. A. Burbos.
Szioje diktokoj knygoj telpa daugelis labai gražiū ir linksnų apysakėliū. Jas skaitydami lietuviai gali linksmai ir naudingai praleisti laiką. Nauja laida, tomas I. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 80c.
23. Prozaizski rasztai kun. A. Burbos.
Tomas antras. Prekė 50c. Ant geresnės popieros — 60c.
24. Pajauta.
Parashė Bernotavicius. Puiki apysaka isz lietuvių gyvenimo 14 szimtmetj, arba pabaiga stambeldystės Lietuvoj. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė 60c.
25. Anima Vilis.
Parashė Marė Radzeviciūtė. Yra tai labai graži apysaka isz gyvenimo isztremtjuj i Sibirių. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė 75c.
26. Tvanas.
Parashė garsiausias dabartiniam laike ant svieto rasztininkas H. Sienkevicius. Yra tai puiki apysaka isz laiko karės Lietuvos ir Lenkijos su Szvėdais. Tomas I. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 80c.
27. Tvanas.
Tomas II. Ta pati knyga, tiktai tša tomo pirmojo. Prekė \$1.00.

28. Duonos ieszkotojai.
Parashė H. Sienkevicius. Szioje knygeleje dailiai apraszty atvykimas tulo lietuviu i Ameriką, ir vargai, kokie ji čia patiko. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 35c.
29. Valdimiras.
Apsaka pagal kun. A. Schmidta. Iszvertė kun. M. Milukas. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 25c.
30. Du Broliai.
Čia apraszta susitikimas laike kovos dviejų broliū, isz kurių vienas tarnavo maskolij kariumenė, o kitas turkų. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 3c.
31. Antanukas.
Apsaka B. Pruso. Isz lenkizsko vertė Selimas. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 15c.
32. Paskutinės miszios.
Lenkizskai parashė Jonas Lada. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 20c.
33. Gražiū žmonių pamokslai.
Lenkizskai parashė Jonas Lada. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 60c., ant geresnės popieros — 75c.
34. Lietuviszks pasakas.
Surinko Dr. J. Basanavicius. Szioje knygoje telpa 200 senovizky pasakų. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė \$1.50.
35. Dzukizskos dainos.
Yra tai rankius dainų, dainuojamų Dzukių. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 60c.
36. Keturi metų laikai.
Parashė Kr. Donelaitis. Gražiomis eilėmis apraszty keturi metų laikai: pavasaris, vasara, ruduo ir žiema. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 40c.
37. Kankinimas katalikų Lietuvoje.
Parashė Akmeninis. Knygtė paskirta lietuviszkiems teatrams, apraszanti Kražių skerdyne. Plymouth, Pa., 1893 m. Prekė 20c.
38. Lietuviszks kanklės.
Apraszymas apie senovės lietuviszks kanklės, su paveikslu žmogaus grajancio ant kankliū. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 5c.
39. Lietuviszks albumas.
Iszleido kun. A. Milukas. Telpa jame paveikslai praklinesniū lietuviszku rasztininku, tytu ir geresniu vietu. Shenandoah, Pa. Prekė 50c.
40. Lietuviszks albumas.
Iszleistas kun. A. Miluko. Laida II: Telpa paveikslai istorizky vietų Lietuvoje, lietuviszky namų, iszdarbiū. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 50c.
41. Lietuviszks albumas.
Dalis II ir III. Telpa jove paveikslai apie 50 lietuviszku rasztininku ir žemesniu vyrū. Yra teipogi lietuviszki tipai ir nekurie paveikslai isz lietuviszko skyriaus ant Paryžiaus parodos. Shenandoah, Pa., 1900m. Prekė \$1.25.
42. Juokų knygelė.
Surinko J. K. Telpa joje dangybė juoku. Labai naudinga knygelė dėl praleidimo linksmaj laiko. Shenandoah, Pa., 1900m. Prekė 25c.
43. „Žvaigždė“ pirmo meto kasztuoja. \$1.50, apdaryta — \$2.00.
44. „Žvaigždė“ antrojo meto kasztuoja \$1.50.

Geriausia ir pigiausia vieta

del pirkimo

Siuvamu masziju

pas

Jurgi Matulevicziu.

Naujos maszinos nuo \$ 15.00 augestyti, teipogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas prie maszinos yra reikalinga, prilikau. Teipogi iszmokiname siuti, katrie pas mane perka maszina.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

„KATALIKAS“

Tikrai gyna

Lietuviziskas Sanvaitinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoja ant me-
tu \$2.00

Norinti uzsisraszt,
turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

altorinas Vyna

GAUSITE PAS

Barnston Tea Co.

6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja jie rusiesz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

Turite penkis Dolierius?

Jeigu taip, tai ar norite juos begyti vieno menesio ant deszimto vieno meto ant szimto? — o neuzilgo ant tukstancio dolieriu padidinti?

- Senatorius J. M. JONES isz Ohio
- G. A. DIENHAM, prezidentas American Palace Car Co.
- A. B. NETTLETON, buvusis sekretorius izlo uredo Sov. Valst.
- C. H. ALTON, uzimas prezidento vietq firmos Couso & Louisburg R. R.
- S. W. THOMPSON, agentus Sov. Valst. izdo nredo.
- U. J. McCracken, prie American Car & Foundry Co.
- W. R. EATON, urediniks Sov. Valst. izlo

yra direktoriai aukso kasyklu po vardu

„Columbia Gold Mining Company“

Toji kompanija yra atsakanti ir turi viena milijona dolieriu kapitalo. — Augszciau miuoti direktoriai koznam dveda praqz laikiti

TARPININKU

tu aukso kasyklu po vardu „COLUMBIA GOLD MINING COMPANY“. Kasyklos atiranda Cripple Creek, Colorado. — Toji zemis dalis per Amerikos geologus tapo pripazinta turinti daugiausiai aukso. — Begyj paskutiniuju metu akcionieriams Colorado tapo iszmoketa jau apie milionas dol.

Viena akcija kasztuoja \$5.00. — Toji preke parodo akcijos vertybe, GERIAUSIU PALIUDIJIMU GALI BUTI STATISTISZKI DARODYMAI:

Paskutiniu laiku tirinejimai parodo, juog mes geriansj auksq turime. Czia skaitytojams iszaprodysime skautlines, kurias paskutiniejei tyrinejimai atrado:
E. E. BURLINGAME, 1738 LAWRENCE STR., DENVER, COLO., iszrodo, juog tos kasyklos turi 20,56 unc. aukso tonoj. Vertē tono aukso: \$411,20. Tirinejimai-gi TORREY EATON, 74 CORTLAND STR., NEW YORK, parodo 21,70 unc. aukso tonoj ir vertybe tono \$448,53.

DARODYMAI:

Ypatos, po kuriu prieziura tos mainos atsiranda, visame kraszte placziai zinomos ir turi augsztas Suvienytu Valst. valdzios vietas. Pravardes ir uredai tu ypatu kiekvienam gali uztkrinti, kad be jokios abejonės tu mainu tarpininku pasilikti. Kas tarpininku norj buti, privalo maziausiai nors viena uz \$5.00 akcija nusipirkti.

Tasias akcijas galima gauti, jeigu ozia apacioj prideta atkerpiama popieruke su paraszu bus mums prisiusi, arba kas laiszka (su savo locnu paraszu) prisius ant szio adreso: Columbia Gold Mining Company, 1135 Broadway, New York.

Firmau pinigq mieldziam nesiusi.

Columbia Gold Mining Company, - - - 1135 Broadway, New York

Godotini Ponai:
Aaz pasirasztes, mieldziu man iszasztyti (kiek?)..... akciju Columbia Gold Mining Company vertes \$5.00 (penkiu dol.) ir prisiusi man certifikata.

PARASZAS:

Vardas ir pravarde:

Streetas:

Miestas:

County:

State:

James J. McGinty

Laidotojas lavonu ir balsamavotojas prie lietuvizkos parapijos Brooklyne.

Laidoja ant visokių Kapinių

Parsamdo karietas ant szermenu, veseliju ir kituose reikaluose labai pigiai.

Gyvenimas ir kancelarija po 72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str. Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir naktį.
Telephonas: 559 Williamsburgh.

Adresai Centralizsko komiteto Susivienyimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalczinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevicz, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudytkas, 46 P. O. B. Edwardsdale. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedydis, Pittston, Pa.
7. Dvasiskas vadovas: Rev. J. J. Kaulakis, 1031 S. 5th str., Philadelphia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- I. Miluszauskas, Forest City.
Stanislovas Poteliunas, Plymouth, Pa.
Povyilas Gaizauckas, Mahanoy City, Pa.
L. K. Karalius, Baltimore, Md.
M. Schermis, Brooklyn, N. Y.
Mikolas Miszkunas, Newark, N. J.
J. Macziulaitis, Newark, N. J.
J. Rabikauckas, Brooklyn, N. Y.
A. Kozlovskis, Pittsburg, Pa.
J. Rikteraitis, Waterbury, Conn.
S. P. Tananoviczia, Chicago Ill.
P. Blaudzziunas, New Philadelphia, Pa.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o neturi pinigų, lai kreipiesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
138 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrysteles, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiam pasi rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnu.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowskis

vienatinė katalikiszka

Agentura

Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.

298 Bedford avenue

keturi blokai nuo Grand str. Ferro Brooklyn, N. Y.

Laivakortes geriasiu kompaniju už žemą prekę, siunczia pinigus ir Europą per randačią banką.

Visoki prisintimai daenia greitai ir teisingai.

Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro Gomozo ir Alejaus.

S. JARMUŁOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau **BANKA**

kurioje galite saugiai rici savo pinigus, teipogi iszmalnau pinigų visu žemiu.

AGENTURA

visu laiviniu kompaniju ir gelezinkelio tikietu. Szipkortes į ir isz Europos.

Teipgi siuncziu pinigų į visas dalis svieto ir iszduodu vekselius ant visu didziuju miestu Europos.

Banks Europoje, Hamburg: S. Jarmulowski. Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo laizležiama)

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, pa daryta isz penkes deszims dviejų visokių auguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliskai, svarą už viona doleri, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszims svary už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejszką madą, aptiekoj randasi, kaip ta herbu, žolių ir teip toliana.

Kas tik reikalaujute visz už nėtų gyduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum priasiunsiu per express reikalingu daktu. Hoffmano Reumatizmo gyduolė \$2.00, tikras iszgydipimas; Hoffmano plaučių gyduokruopės dėl kraujo, dvidezims viena gyduokruopė ir dėžutė už 15 centu. Hoffmano koslio maizimas 25 centai.

Puikiausias lietuvizkas

Hotelis Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Vallos Dipo, po deszine ranka, einant į miestą.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del svetlyti ir labai paranki del to, kurie atkelauja į Shenandoah, Pa. Apart visokių ariekių ir salus turi didelį zopostą pargabentų isz Europos visokių vynu, cigary, o teipogi prilaiko visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali gauti nakvynę ir prieteliską rodą visame. Yra tai vienatine ir puikiausia vieta eielam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siuncziu pinigų i visas dalis svieto.

Stebetina progą!

Vaikams prie miszių sunkios isz geriausio kaszmiru su puikum pamusalu už

\$3.50

Kamzios 75c, \$1.00, \$1.75. PŁOSZCIAI \$16.00 ir daugiau. Kunigiszkos sunkios \$12.00 ir augszciaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszciaus. Paltos extra \$20.00 augszciaus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.

New York.

Kiekvienas vyras

turėtų liekoriais ir peržiūrėti mas būti per tam tyčia liekoriai, jeigu serga kokia paslapta arba neatvira liga. — Ateik tuojau!

Slapytbe!

Skaitę sąžatą su atyda ir gerai atmint.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokiu ligu; gal sąžatą ar kitą sąvatę reikalaujanti mano pagelbos, kaipo specialisto. Asz per daugelį metu užsiėmiau gydymu vien tik vyrišku ligu, nežiurint iš kokios priežasties ir kada jos kilo. Kaip to: abelną silpnumą, ligas gautas per išdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kranjo (pra-džioje arba įsisenėjus), išbėrimą szasais arba kitokius visokius prietikius. Apie ligą, ypacz sunkią, neatbotti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apsaukę net už neisgydomus, netroykit vilties, bet kreipkitės prie maneš, asz jus išgydysiu. Tiktai nelankite ilgai ir nesinodinkite su visokiomis lie-

karštomis, teipgi neįsiskokite pagelbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atėik, o busi išgydytu, per seną Daktarą BRYAN.

PASARGA: Nemėginkit gydytis patys per save, nes tai yra pavojinga. Užcėdyk pinigūs, laiką ir sveikatą, tuojaus įsžkodamas mano pagelbos. — PERŽIUREJIMAS UZDYKA. — Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydaū greitai ir už mažą mokesčj.

Senas Daktaras BRYAN

249 EAST 21 STR., Kampas 2nd ave. NEW YORK CITY.

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveiklai tiktai aliejinėmis farbomis ir pasteliniiai. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, te prisienozia man savo photographiją, kuri gali būti kad ir mažiukė, ant blekės nutraukta, bile aiskii. Drapanos gali buti permaintytos pagal asabos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunoziau be rėmų į kra-jų. Mano dirbtuvėje turiu daugelį muš didelių portretų kaip tai: Vytauto, Adomo Mikeviezicius ir k. ant pardavimo.

Tautiecziai! Nesiduokit save bile kokiam fuzerziui apgaudinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie saviesku, kuris yra tikras artistas ir jau tukstancziai lietuvų jō puikiais portretais puoszia savo namus.

Rassydami pas manę teip adresuokit:

Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

MAX KOBRE
Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausių prekę. Esu utvirtintu agentu ant lini-jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-go; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siun-cziamie pinigūs, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kanto-roje galite susisžnekėti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persailu-dykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teiposgi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į depositą bankos ir mo-kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dol-rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir vizimti gali kožną diana nuo 9 ryto iki 3 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st. Prooklyn, N. Y.

Sveikata! -- Jlgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užcėdyk pinigūs ir su drutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

The Lowe Painless Den-tal Parlors.

Geriausi Dentistai, nes traukia dantis be jokio skaudėjimo.

Mes teipgi įdėdame visų setų dantų sekanczia

- Aucsinis dantis 22 kar. \$5.00
- Visas dantų setas \$5.00
- Užpylimas auksu \$1.00
- Ištraukimas 50c.

Visų savo darbų gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Įpacz mančgiai pa-arnausime "Žvaigždės" skaititojams.

Mes ištrauksim dantų dovanai, jei reikalausit ko daugiaus.

Mes ofisus laikome ant:

- 726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.
- 123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.
- 10-12-14 Westchester Ave. New York.

Sekanczios knygos:

- Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.
- Dogmatas apie pragarą 15c.
- Trumpi atsakymai ant ūzmeti-nėjimu priesz Religiją 20c.
- Išuguldymas Lioretan. Litanijos 35c.
- Juoku Knygelė 25c.
- Paslapčiai Gyvojo Rožancz. 25c.
- Socializmo ateitis, apysaka 40c.
- Dvi Seerys, apysaka 40c.

Gaunamos pas:

Rev. J. J. KAULAKIS
1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

PALACE HALL,
HENRY GERREN Prop.

89-93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t. Gėrymai geriaus ir už pigiausių prekę.

Daktaras
isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg.

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS.
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephone 8997 Spring.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip to:
VYNA, SZNAPSA IR ALU.
No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, vesė iljų ir tarp visocių susirinkimų.
Szv. Juozapo ir szv. Kazimero draugystės laiko czion savo susirinkimus.

Velykines Naujienos!

Mes niekad nebuvom geriau apsirupinę su paskyra viso-kių daiktų, ypačiai tinkamų Velykoms.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Kaslink velykiniu apredalu.

Ar jums ne prireiks poros puikių Kid pirzintinaičių, naujų kaklo apriszalų, Rittonų ir dangelių kitokių labai reikalingų daiktų, idant turėtumit tobulą velykinę dresę? Jeigu taip, mūsų paskyra yra didžiausia už visus randamus Rytų Distrikte.

Atėikit czionai ir apsidairykit; pasižiūrėkit kokia mada ir patirkit kokios mūsų prekės.

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

DIRVA—ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBLIAUSIAS LAIKRASZTIS FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straiptiniai garsiausių mūsų rasztininku. — Prekė ant visu metu 2 dolieriu, o kiekvienos atskirumknygos (viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siusti ir raszyti gromatoms toks antraszas:

REV. A. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

UŽDETA PER 30 METU.

ADAM SCHULZ SON

267-271 GRAND STR., ant kampo Roebling str.
BROOKLYN, N. Y.

Karpetu, namu daiktų ir namu reikmenų

Pirmos klasos tavorai ant žemų prekių.

Mes paskolinam po lengvais iszsiderejimais, vien ant jūsu naudos.

Atidaryta Panedėlio ir Subatos vakarais.

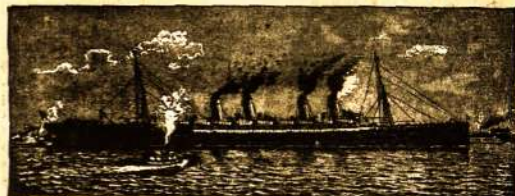
Adam Schulz Son
Grand Street, ant kampo
Roebling Str., Brooklyn.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats—Zeitung, prie užrašlavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Siszeiziam pinigrus i visas dalis svieto piges. saugai ir reiki.

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUropa IR ISZ EUROPOS Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų del iszmainymo, kaip to: Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko i Bremą ant Expreso	\$40.00,	ant reguliariszko	\$36.00
„ „ i Hamburgą ant Expreso	\$39.00,	ant regul.	\$35.00
„ „ i Antverpą	\$34.00,	ir i Rotterdamą	\$32.00
Isz Bremo i New Yorką ant Expreso	\$43.50,	ant reguliar.	\$38.50
„ Hamburgo „ „ „	„ „	„ „	\$35.50
„ Antverpo „ „ „	\$36.00,	isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar siszeiziam pinigrus tiesiog i namus.

100 rublių už	\$52.50	50 rublių už	\$26.50	40 rublių už	\$21.25
30 „ „	\$16.00	25 „ „	\$13.28	20 „ „	\$10.75
15 „ „	\$8.12	10 „ „	\$5.50	5 „ „	\$ 2.88

Dėlet artesnės žinios raszyk i

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building), New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adyžai.

Lietuviszka Aptieka

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galite czion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus aptiekos tavorus, teip pat parsiusdintą

tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas užsiemims.

Parsiusdintos tikros lietuviszkos Trajankos, 1 lt. 25c.,

10 lt. \$5.00

Ulrich'o Rheumatizmo gyduolė (Liniment).....50c.

Ulrich'o Skilvio Laszy.....50c.

Ulrich'o galvos skaudėjimo pulverio,.....3 pakeles 25c.

Mūsų ypatiszkas gyrys yra mūsų Gnusių naikintojas (Roach killer), gaunamas vien pas mus — vienatyljas daiktas, kurs ant vis isznaikins gnusius, vartojamas visose didžiose hotelėse, gaspadosse etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip pat ir po maziau.

Mūsų pirkejai pasidziangia visų smagumų, kuriuos mūsų paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grand str. Brooklyn N Y

TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURGH